МЦ҃А І҆ꙋ́ЛІА, ВЪ К҃И-Й ДЕ́НЬ.
[МЦ҃А ФЕВРУА́РІА, ВЪ Ѳ҃І-Й ДЕ́НЬ.]

❊ ❊ ❊

ПА́МѦТЬ ПРП҃БНАГѡ И҆ БГ҃ОНО́СНАГѡ ѻ҆Ц҃А̀
НА́ШЕГѡ А҆РХІМАНДРІ́ТА НІ҃ВАНѡ́РА (СА́ВВИЧА),
СТА́РЦА И҆ ПРОИГУ́МЕНА ХИЛАНДА́РСКАГѡ.

МЕСЕЦА ЈУЛА, У 28. ДАН.
[МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 19. ДАН.]

❊ ❊ ❊

(С)ПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ И БОГОНОСНОГ ОЦА
НАШЕГ АРХИМАНДРИТА НИКАНОРА (САВИЋА),
СТАРЦА И ПРО-ИГУМАНА ХИЛАНДАРСКОГ.

НОВЫЙ СЕРБЛЯНЪ
ВѲІ
2019.
НОВИ СРБЉАК

[МЦ҃А ФЕВРУА́РІА, ВЪ А҃І-Й ДЕ́НЬ.]*1

МЦ҃А ІЮ́ЛІА, ВЪ К҃И-Й ДЕ́НЬ.

ПА́МЯТЬ [СТ҃ЫХЪ А҃ПЛОВЪ И҆ ДІА́КОНОВЪ:
ПРО́ХОРА, НІКАНО́РА, ТІ́МОНА И҆ ПАРМЕ́НА.*2

И҆] ПРП҃БНАГО И҆ БГ҃ОНО́СНАГО О҆Ц҃А НА́ШЕГО
А҆РХІМАНДРІ́ТА НІКАНО́РА (СА́ВВИЧА),
СТА́РЦА И҆ ПРОНГУ́МЕНА ХИЛАНДА́РСКАГО.

[Творе́ніе зора́стово и҆ ла́зарево.]

НА ВЕЛИ́ЦѢЙ ВЕЧЕ́РНИ.

Поемъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ: а҃-й а҆нтїфо́нъ.

На Гдⷭ҇и, возва́хъ: стїхи́ры, на и҃:
г҃ зора́стовы и҆ г҃ ла́зарєвы.

Стїхи́ры, гла́съ а҃ [Зора́стовы].
По҃: Всехва́льнїи мꙋ́чєницы:

О҆ч҃е прп҃бне, нїкано́ре преизра́дне, ✻ є҆щѐ въ ю҆́ности мїска́го пристра́стїѧ ᲂу҆клони́всѧ: ✻ ᲂ҆ч҃ества, сро́дства и҆ подрꙋ́жїѧ ᲂу҆дали́лсѧ є҆сѝ, ✻ во є҆́же бы́ти тебѣ̀ мона́хꙋ, мл҃твенникꙋ и҆ подви́жникꙋ: ✻ соверше́нный во́зрастъ же дꙋхо́вный тебѣ̀ дости́гшꙋ, ✻ и҆ на высотꙋ̀ безстра́стїѧ восте́кшꙋ, ✻ ѡ҆бѣ́лъ є҆сѝ братолю́бїе, попече́нїе и҆ смотре́нїе, ✻ и҆мѣ́ѧ непреста́нное мл҃твенное жела́нїе ѡ҆ сп҃се́нїи всѣ́хъ, ✻ наипа́че же ро́да твоегѡ̀ се́рбскагѡ. [Два́жды.]

1* преп. старац Никанор (Савић) Хиландарац се упокојио у Недељу Православља 19. фебруара (4. марта) 1990. године, у Сиднеју, Аустралија.

2* Слꙋ́жбꙋ и҆́хъ поемъ на повече́рїи, и҆лѝ ѡ҆ставля́емъ.

[МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 19. ДАН.]

МЕСЕЦА ЈУЛА, У 28. ДАН.*[3]

(С)ПОМЕН [СВЕТИХ АПОСТОЛА И ЂАКОНА:
ПРОХОРА, НИКАНОРА, ТИМОНА И ПАРМЕНА.*[4]

И] ПРЕПОДОБНОГ И БОГОНОСНОГ ОЦА НАШЕГ
АРХИМАНДРИТА НИКАНОРА (САВИЋА),
СТАРЦА И ПРО-ИГУМАНА ХИЛАНДАРСКОГ.

[Творење Зорастово и Лазарево.]*[5]

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

Певамо: **Б**лажен (је) човек ... 1. антифон.

На **Г**осподе, завапих ... стихире, на 8:
3 Зорастове и 3 Лазареве.

Стихире, глас 1 [Зорастове].
Подобан: Свехвални мученици ...

Оче преподобни, Никаноре преизврсни, * још у младости *[од]* светске пристрасности уклонив(ши) се, * *[од]* отаџбине, родбине и другова си се удаљио, * да би постао монах, молитвеник и подвижник; * а када си савршени узраст духовни достигао, * и на висину безстрашћа узишао, * пригрлио си братољубље, бригу и старање, * имајућ(и) непрестану молитвену жељу за спасење свију, * а нарочито *[на]*рода твога српског. [Два пута.]

---

[3]* дан тзв. тезоименитства (имендан) у који опционо пребацујемо службу због торжественијег прослављања (до одређивања дана откривања и преноса св. моштију), пошто дан старчева упокојења 19. фебруар обично пада у време појања Посног триода.

[4]* Службу њихову појемо на Повечерју, или изостављамо.

[5]* свој део службе Зор.А.Ст. је углавном саставио уз Велики пост 2015. г на цсл., а почетком 2019. г. служба је допуњена деловима које је саставио Лазар Љубић на српском језику (2018. г. на Хиландарском метоху при Богословији у Нишу) и њиховим преводом на цсл., као и преводом на српски својих делова службе; служба је поново прегледана током јуна и јула, а финално редигована почетком октобра 2019. г.

О҆ч҃е прп҃бне, нїканѡ́ре преблѫже́нне, ✻ ты̀ пе́рвѣе ᲂу҆подобля́лсѧ є҆сѝ преблг҃о́мꙋ хр҃тꙋ̀, ✻ бж҃твенныѧ любвѐ ра́ди къ на́мъ грѣ҃шнымъ ✻ ро́дъ на́шъ по пло́ти бы́вшꙋ, ✻ и ѡ҆ сп҃се́нїи всѣ́хъ себѐ сама́го въ же́ртвꙋ прине́шꙋ: ✻ второ́е же ст҃и́телю са́ввѣ, пе́рвомꙋ хиланда́рцꙋ, ✻ пла́менныѧ любвѐ ра́ди къ бг҃ꙋ до́мъ ѻ҆ч҃ї́й ѡ҆ста́вившꙋ, ✻ и҆ всю̀ жи́знь свою̀ бг҃ꙋ и҆ бли́жнимъ пост҃и́вшꙋ.

О҆ч҃е прп҃бне, нїканѡ́ре пребога́те, ✻ всегѡ̀ житїѧ̀ твоегѡ̀ на кр҃тѣ̀ двоеди́ныѧ любвѐ распѧ́тъ бы́лъ є҆сѝ: ✻ є҆ди́ныѧ къ се́рбїи, земно́мꙋ ѻ҆ч҃ествꙋ твоемꙋ̀, ✻ и҆ны́ѧ же къ горѣ̀ а҆дѡ́нстѣй, возрасти́лищꙋ твоемꙋ̀ дх҃о́вномꙋ: ✻ пе́рвѧ тѣле́снѡ породи́ тѧ и҆ млеко́мъ ма́тернимъ воздои̑, ✻ втора́ѧ же дх҃о́внѡ препороди́ тѧ и҆ преѡбразѝ: ✻ и҆ дарова́ тѧ се́рбскомꙋ ѻ҆ч҃ествꙋ твоемꙋ̀ свѣти́льника неꙋгаси́ма, ✻ вы́нꙋ ко гдⷭ҇ꙋ предстоѧ́ща, ✻ и҆ ѡ҆ сп҃се́нїи и҆ бл҃гопоспѣше́нїи молѧ́ща. И҆ны стїхи́ры, гла́съ є҃ [Ла́зареви]:

Ѿе́мъ желанїѧ̀ своѧ̑ нб҃номꙋ, ✻ ꙗ҆́коже и҆ногда̀ кра́левичъ ра́стко, ✻ къ горѣ̀ а҆дѡ́нстѣй потща́лсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ семꙋ̀ до конца̀ слѣ́дꙋѧ, ✻ є҆динонра́венъ ѡ҆брѣ́лсѧ є҆сѝ, ✻ ст҃оса́ввїѧ вы́въ во́ждь, ✻ то́йжде дꙋ́хомъ горѣ́лъ є҆сѝ ✻ и҆ то́йжде сѣ́мѧ сѣѧ́лъ є҆сѝ: ✻ моли́сѧ ко гдⷭ҇ꙋ ѡ҆ ст҃оса́ввстѣмъ ро́дѣ твое́мъ почита́ющемъ тѧ̀, ✻ нїканѡ́ре, ѻ҆ч҃е на́шъ прп҃бный. [Два́жды.]

Сла́достїю дх҃о́внагѡ ме́да ѻ҆би́льнѡ напита́нъ, ✻ є҆го́же ꙗ҆́кѡ мꙋ́дрѧѧ пчела̀ ѿ цвѣтѡ́въ чⷭ҇тоты̀ прибра́лъ є҆сѝ, ✻ потща́лсѧ є҆сѝ ᲂу҆сладити и҆ ро́дъ сво́й возлю́бленный: ✻ пꙋтеше́ствꙋѧ и҆ поꙋча́ѧ, до и҆знеможе́нїѧ трꙋди́лсѧ є҆сѝ, ✻ пла́меннѡ бо возжелѣ́лъ є҆сѝ по́двигъ мона́шескїй ᲂу҆мно́жити, ✻ вл҃цѣ хр҃тꙋ̀ прине́съ и҆ трꙋ́дъ ѡ҆ ѻ҆ч҃ествїи твое́мъ, ✻ ѡ҆ не́мже не преста́й моли́тисѧ, ✻ нїканѡ́ре, ѻ҆ч҃е на́шъ бг҃оно́сный.

Роздое́нъ млеко́мъ бл҃гочⷭ҇тїѧ во ѻ҆ч҃ествїи твое́мъ, ✻ и҆ нектаро́мъ бл҃говѣ́рїѧ запое́нъ въ хиланда́рстѣй ѻ҆би́тели, ✻ до́брѣ воспита́нъ въ вѣ́рѣ ст҃оса́ввстѣй, ✻ возлюби́лъ є҆сѝ та́кѡ ро́дъ сво́й ✻ ꙗ҆́кѡ и҆ живо́тъ пост҃и́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀: ✻ во є҆ди́нствѣ є҆го̀ ᲂу҆твержда́ѧ ✻ и҆ ѿ раско́лѡвъ и҆сцѣля́ѧ, ✻ и҆ всегда̀ ѡ҆ не́мъ [ко] гдⷭ҇ꙋ молѧ́сѧ ✻ нїканѡ́ре, ста́рче миротво́рный. Сла́ва, гла́съ ѕ҃ [Зора́стова]:

Оче преподобни, Никаноре преблажени, * ти си се прво уподобљавао преблагом Христу, * који је ради Божанске љубави према нама грешнима * род наш по телу постао, * и за спасење свију себе самог на жртву принео; * а друго светитељу Сави, првом Хиландарцу, * који је ради пламене љубави према Богу дом очев оставио, * и сав живот свој Богу и ближњима посветио.

Оче преподобни, Никаноре пребогати, * свег живота твога на крсту двоједне љубави распет си био: * једне према Србији, земној отаџбини својој, * а друге према гори Атонској, узрасталишту твоме духовном; * прва те телесно породи и млеком матерњим задоји, * а друга те духовно препороди и преобрази; * и дарова те Србској отаџбини твојој *[као]* светилник неугасиви, * који вазда пред Господом стоји, * и за спасење и добар напредак моли.

Друге стихире, глас 5 [Лазареве]:*[6]

Отевши жеље своје небеском, * као некада краљевић Растко, * у Гору Атонску си похитао, * и овоме до краја следујућ(и), * истонараван си се нашао, * Светосавља постав(ши) вођа, * истим духом си горео * и исто семе сејао; * моли се Господу за светосавски род твој који те поштује, * Никаноре, оче наш преподобни. [Два пута.]

Гладошћу духовног меда обилно нахрањен, * који си као мудра пчела са цветова чистоте прибрао, * похитао си да усладиш и род свој љубљени; * путујућ(и) и поучавајућ(и), до изнемоглости си се трудио, * јер си пламено зажелео подвиг монашки да умножиш, * Владики Христу приневши и труд за отаџбину своју, * за коју не престај да се молиш, * Никаноре, оче наш богоносни.

Задојен млеком благочешћа у отаџбини својој, * и нектаром благоверја запојен у Хиландарској обитељи, * добро васпитан у вери Светосавској, * заволео си тако *[на]*род свој * да си му и живот посветио; * у јединству га утврђујућ(и) * и од расколā исцељујућ(и), * и свагда се за њега Господу молећ(и), * Никаноре, старче миротворни. Слава ... глас 6 [Зорастова]:

[6]* ове стихире је саставио Лазар Љубић, а на цсл. их је превео Зор.А.Ст. почетком 2019. г.

Дне́сь сликовствꙋ́ютъ собо́ри се́рбстїи, ✻ и҆̀же во ѻ҆́чествїи и҆ въ разсѣ́ѧнїи сꙋ́щїи, ✻ въ па́мѧти прпⷣбнѣ́йшагѡ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ нїканѡ́ра: ✻ проигꙋ́мена хиланда́рскагѡ и҆ воспи́танника а҆ѳѡ́нскагѡ, ✻ ста́рца бл҃гтнагѡ и҆ подви́жника и҆зрѧ́днагѡ: ✻ новопросїѧ́вшагѡ свѣти́льника поднебе̑сѐ ѻ҆кеа́нїйскагѡ, ✻ братолю́бїѧ и҆скре́ннѧгѡ и҆ ст҃оса́ввїѧ и҆́стиннагѡ бл҃горевни́телѧ, ✻ враждꙋ́ющыѧ бра́тїи и҆змири́телѧ и҆ соедини́телѧ: ✻ ро́да се́рбскагѡ предста́телѧ бо́драгѡ и҆ мл҃твенника неꙋсы́пнагѡ. ✻ томꙋ̀ сыно́внею любо́вїю ꙗ҆́коже бл҃го́мꙋ ѻ҆ц҃ꙋ̀ возопі́имъ: ✻ ѻ҆́че бг҃оно́сне, хр҃тѣ̀ бг҃ꙋ всегда̀ моли́сѧ ✻ ѡ҆ сп҃се́нїи и҆ бл҃гостоѧ́нїи ро́да твоегѡ̀ се́рбскагѡ.

И҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ то́йже:

Кто̀ возгл҃го́летъ си̑лы твоѧ̑, и҆сто́чниче, ✻ и҆́же неистоща́емыми чꙋдесѝ и҆зѡби́лꙋѧй, ✻ мнѡ́гаѧ и҆ па́че є҆стества̀ содѣва́еши и҆сцѣле́ньми; ✻ ѿ́ле вели́чїй, ꙗ҆̀же всѣ̑мъ и҆злива́еши! ✻ не то́кмѡ бо болѣ̑зни неꙋдѡ́бныѧ ✻ ѿгна́ла є҆сѝ притека́ющихъ съ любо́вїю, ✻ но и҆ дꙋше̑вныѧ стра̑сти и҆змыва́еши ✻ ѡ҆чища́ющи, всенескве́рнаѧ, ✻ всѣ̑мъ подаю́щи ве́лїю мл҃ть.

На лїтѝи: стїхи́ры [Ла́зарєвы]. Гла́съ а҃:

Въ бл҃гознамени́тый де́нь торжества̀ сегѡ̀, собра́вшесѧ, ✻ воспои́мъ па́мѧть прⷣбнагѡ: ✻ и҆ ꙗ҆́кѡ сладкогла́снꙋю пѣ́снь житїѐ чи́сто и҆ непоро́чно, ✻ ѹ҆подо́бльшесѧ наипа́че почита́емомꙋ, принесе́мъ, вѣ́рнїи: ✻ добро́ бо є҆́сть пѣ́ти ст҃опохва́льнѡ, ✻ лꙋ́чшее же є҆́сть согла́снѡ семꙋ̀ и҆ жи́ти. ✻ ср҃цевѣ́дче хр҃тѐ, бл҃же́ннаго ра́ди нїканѡ́ра ✻ подарѝ на́мъ ве́лїю мл҃ть.

Гла́съ в҃:

Собо́ри прⷣбныхъ, въ мона́шестѣмъ ли́цѣ возсїѧ́вша: ✻ сщ҃е́нникѡвъ ли́цы, во сщ҃е́нѣмъ са́нѣ бг҃ѡѧвле́нна: ✻ цр҃ко́внаѧ ча̑да, є҆ди́нства и҆ ми́ра рачи́телѧ: ✻ празднолю́бцы, бг҃олю́бца но́ваго нїканѡ́ра: ✻ въ весе́лїи новобы́вшемъ просла́вите досто́йнѡ, ✻ взыва́юще є҆мꙋ̀ и҆ вопїю́ще: ✻ ѿ, бл҃же́нне и҆ мꙋ́дре ѻ҆́че, ѡ҆гра́до цр҃ко́внаѧ, ✻ моли́сѧ непреста́ннѡ ѡ҆ на́съ, ✻ по́мощь твою̀ потре́бꙋющихъ.

Данас заједно ликују зборови Србски, * они (који су) у отаџбини и они у разсејању, * о (с)помену најпреподобнијег оца нашег Никанора; * проигумана Хиландарског и васпитаника Атонског, * старца благодатног и подвижника изврсног; * новопросијалог светилника поднебесја Океанијског, * братољубља искреног и Светосавља истинског доброг ревнитеља, * завађене браће измиритеља и ујединитеља; * *[на]*рода Србског заступника бодрог и молитвеника неуспављивог. * Њему *[са]* синовском љубављу као добром оцу завапимо: * Оче богоносни, Христу Богу свагда се моли * за спасење и добро стајање *[на]*рода твога Србског.

И сада ... Живоносног источника, глас исти:

Ко ће изрећ(и) силе твоје, Источниче, * који неисточивим чуд(ес)има изобилујеш, * *[и]* много и надприродно чиниш исцелењима? * О, великих *[дела]*, која свима изливаш, * јер ниси само бол(ест)и неугодне * од(а)гнала *[од]* оних који *[Ти]* притичу (с) љубављу, * но и душевне страсти измиваш * очишћавајућ(и), Свенескверна, * *[и]* свима (по)дајућ(и) велику милост.*[7]

На Литији: стихире [Лазареве]. Глас 1:

У благознаменити дан славља овог, сабравши се, * опевајмо спомен праведника; * и као мелодичну песму живљење чисто и непорочно, * уподобивши се нарочито поштованоме, принесимо, верни; * пошто је добро певати светопохвално, * али, боље је сагласно томе и живети. * Срцезналче Христе, ради блаженог Никанора * подари нам велику милост. Глас 2:

Сабори преподобних – у монашком лику засијалог, * свештеника зборови – у свештеном чину богојављеног, * црквена чеда – јединства и мира љубитеља, * празника љубитељи – богољубитеља новог Никанора, * у весељу новонасталом прославите достојно, * кличућ(и) му и вапијућ(и): * О, блажени и мудри оче, оградо црквена, * моли се непрестано за нас * који помоћ твоју потребујемо.

---

[7]* овај и следеће Богородич(а)не Живоносног Источника са цсл. језика превео на србски Зор.А.Ст. током јануара 2019. г.

Гла́съ г҃:

Нетрꙋ́дна мл҃твенника ко гдⷭ҇ꙋ ҆ и҆ негаси́мꙋю лампа́дꙋ дх҃а, ҆ дх҃о́вною мꙋ́дростїю и҆спо́лненнꙋю: ҆ и҆ ᲂу҆ч҃теля ч҃тоты̀ ср҃чныя, ҆ нїканѡ́ра, похва́лимъ, вѣ́рнїи: ҆ до́брый ѿвѣ́тъ возврати́вша, ҆ и҆ въ бл҃же́нный поко́й вше́дша ҆ ꙗ҆́кѡ бл҃гі́й и҆ вѣ́рный ра́бъ. ҆ томꙋ̀ ꙗ҆́кѡ бг҃оꙋго́дникꙋ притеце́мъ моле́бнѡ: ҆ дѣ́йствїе согла́снѡ ᲂу҆че́нїю вѣ́ры ҆ ѿ хр҃та̀ бг҃а на́мъ и҆змолѝ, ѻ҆ч҃е бл҃же́нне.

Гла́съ д҃:

Госꙋ́дъ и҆́мже преи҃рость дх҃а и҆зли́ва́етсѧ ҆ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ цр҃кви хр҃то́вѣ, прп҃бне, ҆ ꙗ҆́коже ѡ҆ є҆ди́нствѣ є҆ѧ̀ всегда̀ пе́клсѧ є҆сѝ въ тѣ́лесѝ пребыва́ѧ: ҆ та́кѡ и҆ ны́нѣ, пр҃то́лъ гдⷭ҇ень зрѧ̀, ҆ ѡ҆ то́мжде при́снѡ є҆щѐ моли́сѧ, ҆ да тѧ̀ собо́рнѣ прославлѧ́емъ, ҆ ста́рче нїканѡ́ре миротво́рче.

Гла́съ є҃:

Ст҃ы́хъ не́маничей возлюби́вый ҆ и҆ тѣ́ми слѣ́довати возжелѣ́вый, ҆ ѻ҆ч҃е на́шъ нїканѡ́ре, ҆ ꙗ҆́кѡ закла́дыватель подо́бенъ и҆̀мъ ѡ҆брѣ́лсѧ є҆сѝ: ҆ наипа́че же, сѧ̑ввинымъ стопа́мъ поше́дъ, ҆ нетрꙋ́дный побо́рникъ є҆ди́нства бы́лъ є҆сѝ, ҆ всѧ́кое раздѣле́нїе и҆ раско́лъ и҆сцѣлѧ́ѧ, ҆ сегѡ̀ ра́ди тѝ пое́мъ: ҆ ра́дꙋйсѧ, на кла́дѧзь ст҃оса́ввскїѧ воды̀ ᲂу҆казꙋ́ѧй: ҆ ра́дꙋйсѧ, на же́ртвꙋ любвѐ ра́ди взыва́ѧй: ҆ ра́дꙋйсѧ, свобо́дꙋ свою̀ бг҃омъ и҆спо́лнивый, ҆ прп҃бне и҆ всебл҃же́нне.

Гла́съ ѕ҃:

Прїи́де гл҃го́лъ ѿ бг҃а нїканѡ́рꙋ въ пꙋсты́ни а҆дѡ́нстѣй, ҆ и҆ то́й по́йде по все́й земли̇̀ се́рбстѣй ҆ и҆ ро́дѣ въ мі́рѣ разсѣ́ѧннѣмъ ҆ проповѣ́дꙋѧ покаѧ́нїе во ѡ҆браще́нїе ко гдⷭ҇ꙋ: ҆ тогѡ̀ пѡ́двиги ᲂу҆твержда́еми, гл҃го́лемъ є҆мꙋ̀ вопїю́ще: ҆ ра́дꙋйсѧ, пр҃ро́че да́нный второ́мꙋ і҆и҃лю: ҆ ра́дꙋйсѧ, пр҃тече і҆ѡа́нна пито́мниче и҆ подо́бниче: ҆ ра́дꙋйсѧ, со нїкола́емъ ле́лическимъ вопїю́щїй [ко] бг҃ꙋ ѡ҆ сп҃се́нїи ро́да своегѡ̀: ҆ ра́дꙋйсѧ, закрилѧ́ющїй на́съ ѻ҆ч҃ескими мл҃твами: ҆ помозѝ на́мъ въ бѣда́хъ ҆ да побѣжде́ни не бꙋ́демъ.

Глас 3:

Неуморног молитвеника пред Господом * и неугасиву светиљку Духа, * духовном мудрошћу испуњену; * и учитеља чистоте срдачне, * Никанора, похвалимо, верни; * који је добар одговор узвратио, * и у блажени покој ушао * као добри и верни слуга. * Њему као богоугоднику притецимо молбено: * делање сагласно учењу вере * од Христа Бога нам измоли, оче блажени.

Глас 4:

Гасуд кроз који се Премудрост Духа излива * јавио си се Цркви Христовој, преподобни, * као што си се за јединство Њено свагда бринуо док си у телу био; * тако и сада, Господњи престо гледајућ(и), * за исто се још увек моли, * да те саборно прослављамо, * старче Никаноре миротворче.

Глас 5:

Свете Немањиће заволев(ши) * и њима да следујеш зажелев(ши), * оче наш Никаноре, * као задужбинар сличан си им се нашао; * а понајвише, Савиним стопама кренув(ши), * неуморни борац за јединство си постао, * сваку поделу и раскол исцељујућ(и), * ради чега ти певамо: * Радуј се, који на кладенац Светосавске воде указујеш; * радуј се, који на жртву ради љубави позиваш; * радуј се, који си слободу своју Богом испунио, * преподобни и свеблажени.

Глас 6:

Дође реч од Бога Никанору у пустињи Атонској, * и он пође по свој земљи Србској * и *[на]*роду по свету расејаном * проповедајућ(и) покајање за обраћење Господу; * његовим подвизима утврђивани, говоримо му кличућ(и): * Радуј се, пророче који си дат другом Израиљу; * радуј се, Претече Јована штићениче и подобниче; * радуј се, који са Николајем Лелићским вапијеш Богу за спасење *[на]*рода свога; * радуј се, који нас закриљујеш очинским молитвама; * помози нам у бедама * да побеђени не будемо.

Йны стїхи́ры [Зора́стѡвы]. Гла́съ з҃:

Да торжествꙋ́етъ дне́сь сла́внаѧ цр҃каѧ ла́вра ✻ хиланда́ръ на ст҃ѣ́й горѣ̀ а҆дѡ́нстѣй, ✻ да ликꙋ́етъ како́вскїй метѡ́хъ съ пара́клисомъ живоно́снагѡ и҆сто́чника, ✻ да бл҃годе́нствꙋетъ цр҃ковь ст҃а́гѡ великомч҃ника геѡ́ргїа въ ди́вцѣхъ, ✻ да собо́рствꙋетъ но́вый ст҃оса́ввскїй монасты́рь въ да́льнѣмъ и҆ла́йнѣ, ✻ ѡ҆ лѣ́тнѣй па́мѧти преди́внагѡ ста́рца нїканѡ́ра: ✻ всѧ̑ колѣ̑на сє҆рбскаѧ да соберꙋ́тсѧ во ст҃ы́ѧ хра́мы, ✻ и҆ да веселѧ́тсѧ ѡ҆ гдⷭ҇ѣ, ди́внѣмъ во ст҃ы́хъ свои́хъ, ✻ и҆ да вкꙋ́пѣ воспою́тъ по́двиги, трꙋды̀ и҆ добродѣ́тєли: ✻ сѣди́нами ᲂу҆краше́ннагѡ дх҃о́вника, ✻ и҆ ѿ гдⷭ҇а просла́вленнагѡ подви́жника: ✻ ст҃оса́ввскагѡ дꙋ́ха возѡ́бнови́телѧ, ✻ и҆ враждꙋ́ющыѧ бра́тїи и҆змири́телѧ: ✻ цр҃ко́вныхъ зда́нїй зда́телѧ, ✻ и҆ ст҃ы́хъ сѵ̑меѡ́на и҆ са́ввы вои́стиннꙋ но́вагѡ подража́телѧ. ✻ тогѡ̀ мл҃твами ᲂу҆крѣплѧ́еми, ✻ и҆ па́мѧтїю тогѡ̀ дви́жими: ✻ вкꙋ́пѣ съ ни́мъ ѡ҆ ро́дѣ свое́мъ возно́симъ мѡли́твы ✻ гдⷭ҇еви того̀ просла́вльшемꙋ. Гла́съ и҃:

Ѡ҆! превели́кагѡ твоегѡ̀ къ на́мъ соѡ҆чественникѡмъ твои̑мъ рачє́нїѧ, ✻ въ мастѝта[ѧ] лѣ̑та твоѧ̑, ста́рче бг҃олѣ́пне нїканѡ́ре: ✻ Ѡ҆! равноа́гг҃льскагѡ твоегѡ̀ на землѝ пребыва́нїѧ, ✻ и҆ со всѣ́ми прп҃бными а҆дѡ́нскими соликостоѧ́нїѧ: ✻ Ѡ҆! держа́внагѡ твоегѡ̀ вспоможе́нїѧ ✻ и҆ ѿ наше́ствїй и҆ноплеме́нныхъ ѡ҆хране́нїѧ, ✻ правовѣ́рномꙋ и҆ хр҃толюби́вомꙋ ро́дꙋ се́рбскомꙋ ✻ во́инствꙋ є҆гѡ̀ и҆ держа́вѣ правосла́внѣй.

Сла́ва, гла́съ то́йже:

Дне́сь цр҃ковь по всє́й вселе́ннѣй красꙋ́етсѧ, ✻ мл҃твенно па́мѧтствꙋющи и҆ торже́ственно пра́здꙋющи: ✻ воспоставле́нїе і҆кѡнопочита́нїѧ надъ і҆кѡнобо́рствїемъ, ✻ и҆ побѣ́дꙋ правосла́вїѧ надъ кривосла́вїемъ: ✻ ми́ра въ цр҃кви воцаре́нїе, ✻ и҆ бл҃говѣ́рныхъ цр҃е́й бл҃горазꙋ́мїе: ✻ се́рбскаѧ же цр҃ковь къ томꙋ̀ прославлѧ́етъ ✻ чт҃на́гѡ ста́рца нїканѡ́ра хиланда́рскагѡ, ✻ є҆гѡ́же дꙋша̀ въ нб҃нѣмъ панагі́рѣ ко гдⷭ҇ꙋ восхо́дитъ, ✻ молѧ́щисѧ ѡ҆ ро́дѣ свое́мъ, ѻ҆би́тели и҆ цр҃кви: ✻ сохрани́ти ѧ҆̀ ѿ гꙋби́тельныхъ враждє́й и҆ раско́лѡвъ, ✻ и҆ соблюсти̑ во є҆ди́нствѣ дꙋ́ха и҆ вѣ́ры, ✻ и҆ та́кѡ дости́гнꙋти и҆̀мъ вѣ́чныѧ жи́зни.

Друге стихире [Зорастове]. Глас 7:

Да торжествује данас славна царска лавра * Хиландар на Светој Гори Атонској, * да ликује Каковски метох са параклисом Живоносног Источника, * да благоданствује црква светог великомученика Георгија у Дивцима, * да сабор(ств)ује нови светосавски манастир у далеком Илајну, * о годишњем (с)помену предивног старца Никанора; * сва колена Србска да се саберу у свете храмове, * и да се веселе у Господу, дивном у светима Својим,*[8] * и да заједно опевају подвиге, трудове и врлине; * сединама украшеног духовника, * и од Господа прослављеног подвижника; * Светосавског духа обновитеља, * и завађене браће измиритеља; * црквених здања градитеља, * и светих Симеона и Саве уистину новог подража*[ва]*теља. * Његовим молитвама укрепљавани, * и (с)поменом његовим покретани; * заједно с њим за *[на]*род свој узносимо молитве * Господу који га прослави.*[9]

Глас 8:

О! превелике твоје к нама саотачаственицима твојим љубави, * у дубока лета твоја, старче богољепни Никаноре; * о! равноанђелског твога на земљи пребивања, * и са свима преподобним Атонским у реду стајања; * о! моћне твоје помоћи * и од најезда иноплемених заштите, * правоверном и Христољубивом *[на]*роду Србском * војсци његовој и држави православној.

Слава ... глас исти:

Данас се Црква по свој васељени украшава, * молитвено (с)помињућ(и) и торжествено празнујућ(и): * васпостављање иконопоштовања над иконоборством, * и победу Православља над кривослављем; * зацарење мира у Цркви, * и благоразумље благоверних царева; * а Србска црква уз то прославља * часног старца Никанора Хиландарског, * чија душа у небеском панагиру пред Господа усходи, * молећ(и) се за *[на]*род свој, обитељ и Цркву: * да их сачува од погубних завадā и расколā, * и одржи у јединству духа и вере, * и да тако стигну у вечни живот.*[10]

---

[8]* Пс. 67,36а.

[9]* ова стихира састављена је накнадно 14. марта 2019. г.

[10]* овај Славник састављен је накнадно 9. јануара 2019. г. а дорединован 31. јан. и 1. фебр. 2019. г. Певати га уколико се Служба служи у Недељу Православља, а ако не претходну стихиру певати на Сла́ва:

Й ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ то́йже.
Пс҃: Всѐ возло́жше:

Стра̑ннаѧ и҆ преслав̑наѧ нб҃съ вл̑ка * на тебѣ̀ соверша́ше и҆знача́ла, всенепоро́чнаѧ: * и҆́бо свы́ше ꙗ҆́вственнѡ оу҆ка́ну, * ꙗ҆́коже до́ждь во оу҆тро́бѣ твое́й, бг҃оневѣ́сто, * и҆сто́чникъ тѧ̀ показꙋ́ѧ, * всѐ бл҃го́е врѣ́ющїй, * ѻ҆би́лїе же и҆сцѣле́нїй, * бл҃годѣ̑нїѧ и҆сточа́ющїй всѣ̑мъ незави́стнѡ, * тре́бꙋющымъ крѣ́пости дꙋ́шъ, * и҆ здра́вїѧ тѣлесѐ, * водо́ю бл҃гти.

На стїхо́внѣ: стїхи́ры, гла́съ в҃ [Ла́зареви]:

Ѿ коне́цъ до коне́цъ вселе́нныѧ собо́рность тѣ́ла хр҃то́ва * ꙗ҆́кѡ пти́ца сладкопѣ́сниваѧ проповѣ́далъ є҆сѝ, * въ покаѧ̑нїе и҆ проще́нїе взыва́ѧ: * и҆ возлетѣ́лъ є҆сѝ въ вѣ́чное гнѣ́здо̀, * во є҆́же и҆ на́съ призыва́й, * ча̑да твоѧ̑, нїканѡ́ре.

Стїхъ: Чтна̀ предъ гдⷭ҇емъ * сме́рть прп҃бныхъ є҆гѡ̀.

Ѡ́снова́нъ во смире́нїи, нїканѡ́ре, * со всѣ́ми ст҃ы́ми возмо́глъ є҆сѝ разꙋмѣ́ти любо́вь хр҃то́вꙋ, * и҆ и҆спо́лненъ дарова́нїй дх҃о́вныхъ, * пе́клсѧ є҆сѝ ѡ҆ сп҃се́нїи ро́да своегѡ̀, * є҆динодꙋ́шнѡ собра́ннагѡ во ѻ҆́бщество ѡ҆боже́нїѧ.

Стїхъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ, боѧ́йсѧ гдⷭ҇а, * въ за́повѣдехъ є҆гѡ̀ восхо́щетъ ѕѣлѡ̀.

Прп҃бне нїканѡ́ре, * ра́достный бл҃говѣсти́телю трист҃а́гѡ бг҃а, * нетрꙋ́дный дѣ́лателю и҆ зда́телю бг҃очл҃вѣ́ческїѧ добро́ты ча̑дъ свои́хъ, * бг҃озда́нныхъ хра́мѡвъ дꙋ́шъ на́шихъ, * метѡ́хѡвъ хиланда́рскихъ покрови́телю, * и҆ правовѣ́рныхъ ско́рый помога́телю, * моли́сѧ ѡ҆ чтꙋ́щихъ тѧ̀.

Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

И сада ... Живоносног источника, глас исти.

Подобан: Све одложив(ши) ...

[**Ш**то је] чуд*[ес]*но и преславно, Владика неб(ес)а * на Теби свршаваше из почетка, Свенепорочна; * јер свише јасно (у)кану, * као киша у утробу Твоју, Богоневесто, * Источником Те показујућ(и), * који сваким добром кипи, * и обиљем исцелењā, * доброчинствā истачућ(и) неоскудно свима, * који *[по]*требују снаге душама, * и здравља телима, * од *[ове]* воде благодати.

На Стиховње: стихире, глас 2 [Лазареве]:

Од краја до краја васељене саборност Тела Христовог * као птица слаткопевљива си проведао, * на покајање и праштање позивајућ(и); * и узлетео си у вечно гнездо, * у које и нас дозивај, * чеда своја, Никаноре.

Стих: **Ч**асна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*[11]

Утемељен у смирењу, Никаноре, * са свима светима могао си разумети љубав Христову,*[12] * и испуњен даровима духовним, * старао си се за спасење *[на]*рода свога, * једнодушно сабраног у заједницу обожења.

Стих: **Б**лажен је човек који се боји Господа, * у заповестима Његовим напредоваће веома.*[13]

Преподобни Никаноре, * радосни благовеститељу Трисветог Бога, * неуморни трудбениче и градитељу богочовечанске лепоте чеда својих, * богосазданих храмова душа наших, * метохā Хиландарских покровитељу, * и правоверних брзи помоћниче, * моли се за оне који те поштују.

Слава ... глас 6:

---

[11]* Пс. 115,6.
[12]* ср. Еф. 3,18-19.
[13]* Пс. 111,1.

Во всѣ́мъ мі́рѣ пронесе́сѧ вѣща́нїе твоѐ, прпⷭ҇бне ѻ҆ч҃е, ✻ всѝ концы̀ свидѣ́тельствꙋютъ хрⷭ҇топодо́бное житїѐ твоѐ: ✻ ст҃а́ѧ гора̀ а҆дѡ́нскаѧ, ✻ наипа́че же цр҃ковнаѧ ла́вра хиланда́рскаѧ, ✻ и҆дѣ́же мона́хѡвъ похвала̀ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ: ✻ да́льнѧѧ землѧ̀ а҆ѵстра́лїйскаѧ, ✻ ꙗ҆́же сподо́бисѧ храни́ти ст҃ы́ѧ мо́щи твоѧ̑: ✻ вселе́ннаѧ ꙗ҆́же позна̀ по́двиги твоѧ̑, ✻ любвѐ бж҃їѧ проповѣ́дниче, ✻ и҆ цр҃тва и҆́стинный свидѣ́телю: ✻ мы̀, ᲂу҆слы́шавше сло́во твоѐ, ✻ собра́хомсѧ є҆динодꙋ́шнѣ дѣ́ло твоѐ посвидѣ́тельствовати: ✻ стоѧ́ще во хра́мѣ твое́мъ, похвалы̑ тѝ возсыла́емъ: ✻ ра́дꙋйсѧ, ѿ лозы̀ сѵ́меѡ́н[ов]ы блг҃тїю прозѧ́бшїй: ✻ ра́дꙋйсѧ, водо́ю ст҃оса́ввскою напое́нный: ✻ ра́дꙋйсѧ, блг҃вѐнїе цр҃и́цы нб҃ныѧ ѿ а҆дѡ́на во ѻ҆ч҃ество своѐ прине́сшїй: ✻ ста́рче нїканѡ́ре прпⷭ҇бный.

Й҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ то́йже.
Пⷭ҇: Всѐ возло́жше:

Ма́нꙋ тѧ̀ нб҃нꙋю, и҆ раѧ̀, дв҃о, ✻ и҆сто́чникъ бж҃тве́нный и҆менꙋ́ю, вл҃чце, прїи́скреннѣ: ✻ земли́ бо течѐ то́къ, и҆ блг҃ть и҆сто́чника твоегѡ̀, ✻ четвероча́стїе є҆ѧ̀ покрыва́ющаѧ стра́нными чꙋдесы̑ всегда̀, ✻ и҆ всѣ́мъ проси́маѧ быва́етъ вода̀ пїе́маѧ. ✻ тѣ́мже веселѧ́щесѧ, хрⷭ҇тоимени́тїи, притека́емъ вѣ́рнѡ, ✻ ст҃ы́ню че́рплюще всегда̀ сладкото́чнꙋю.

На блг҃вѐнїи хлѣ́бѡвъ:
є҆ди́нъ ѿ тропаре́й прпⷭ҇бнагѡ, два́жды.

Тропа́рь прпⷭ҇бнагѡ, гла́съ г҃ [Творе́нїе ла́зарево]:

Ст҃оса́ввскагѡ пꙋтѝ наста́вникъ бы́лъ є҆сѝ, ✻ сла́достїю бо є҆гѡ̀ напита́всѧ, ✻ трꙋдолю́бнѡ є҆ди́нꙋ цр҃ковь ᲂу҆твержда́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ братолю́бнѡ собо́рность є҆ѧ̀ свидѣ́тельствовалъ є҆сѝ, ✻ нїканѡ́ре, ѻ҆ч҃е на́шъ: ✻ тѣ́мъ мо́лимъ тѧ̀, прпⷭ҇бне: ✻ хрⷭ҇та̀ бг҃а молѝ ✻ дарова́ти на́мъ ве́лїю мл҃ть.

По свом свету пронесе се глас о теби, преподобни оче, * сви крајеви сведоче христоподобни живот твој: * Света Гора Атонска, * а особито царска лавра Хиландарска, * где си се монаха похвала јавио; * далека земља Аустралијска, * која се удостоји да чува свете мошти твоје; * васељена која позна подвиге твоје, * љубави Божије проповедниче, * и Царства истински сведоче; * ми, чувши реч о теби, * сабрасмо се једнодушно дело твоје да посведочимо: * стојећ(и) у храму твоме, похвале ти узносимо: * Радуј се, из лозе Симеонове благодању изникли; * радуј се, водом Светосавском напојени; * радуј се, који си благослов Царице Небеске са Атоса у отаџбину своју донео, * старче Никаноре преподобни.

И сада ... Живоносног источника, глас исти.
Подобан: Све одложив(ши) ...

Маном небеском и рајем, Дјево, * као и Источником Божанским Те зовемо, Владичице; * јер земљом тече *[по]*ток благодати Источника Твога, * која свагда *[све]* четири стране њене прекрива необичним чуд(ес)има, * и свима који је ишту *[ова]* се вода даје за пиће. * Стога, веселећ(и) се, Христоимен(ит)и, притичемо верно, * светињу црпећ(и) свагда слаткоточиву.

На благосиљању хлебова:
један од тропарā преподобног, два пута.

Тропар, глас 3 [Творење Лазарево]:

Светосавскога пута наставник си био, * јер сладошћу његовом нахранив(ши) се; * трудољубиво си Једну Цркву утврђивао, * и братољубиво (си) саборност Њену сведочио, * Никаноре оче наш; * зато те молимо, преподобни: * Христа Бога моли * да нам дарује велику милост.

Ѝнъ тропа́рь, гла́съ и҃.
[Творе́нїе ку́ръ ірине́а [до́брїевича],
бы́вшагѡ є҆пⷭ҇кпа а҆ꙋстралїйско-новозела́ндскагѡ]:

Возраста́лъ є҆сѝ на ст҃ого́рскихъ стезѧ́хъ, ✻ въ хиланда́рѣ, ст҃ѣ́й цр҃тѣ́й ла́ꙋрѣ, ✻ прⷭ҇бне ста́рче нїканѡ́ре: ✻ прише́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ и҆змири́тель ✻ и҆ соедини́тель ро́да се́рбскагѡ въ [да́льнѣй] а҆ꙋстра́лїи, ✻ свидѣ́тельствꙋѧ [на́мъ] любо́вь хр҃то́вꙋ, ✻ и҆ ѡ҆ст҃и́въ зе́млю [на́шꙋ] твои́мъ ст҃ы́мъ преставле́нїемъ: ✻ ст҃ы́ѧ мо́щи твоѧ̑ бы́ша ча́сть нб҃а ѹ҆кра́шеннагѡ ю҆́жнымъ кр҃то́мъ. ✻ тѣ́мже, ро́дъ тво́й кр҃тоно́сный мо́литъ тѧ̀: ✻ молѝ хр҃та̀ бг҃а сп҃сти́сѧ на́мъ ✻ и҆ сохрани́тисѧ въ согла́сїи є҆гѡ̀.

И҆ живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ д҃:

Прїиди́те, ѳ҃! лю́дїе, ✻ почерпе́мъ и҆сцѣле́нїѧ дꙋша́мъ и҆ тѣлесе́мъ на́шымъ, ✻ притека́юще къ чꙋдотво́рномꙋ и҆сточникꙋ вл҃чцы на́шеѧ бц҃ы: ✻ ѿ негѡ́же бо то́читъ на́мъ цѣле́бнꙋю во́дꙋ, ✻ [є҆́юже] врачꙋ́ющи болѣ̑зни и҆ не́мѡщи на́шѧ, ✻ и҆ ѡ҆щ҃а́ющи на́съ бж҃твенною бл҃гтїю. [Є҆ди́ножды.]

На ѹ҆́трєни.

На бг҃ъ, гдⷭ҇ь: тропа́рь прⷭ҇бнагѡ [Два́жды.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ д҃.

Сѣда́льны прⷭ҇бнагѡ [Творе́нїе ла́зарево].

По а҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́ленъ, гла́съ г҃:

Ѹ҆ви́шасѧ чꙋдеса̀ ѿ гро́ба твоегѡ̀, те́плагѡ и҆ бл҃гоꙋха́ннагѡ: ✻ тридне́вниѡ воскре́сша гдⷭ҇а свидѣ́тельствꙋюще ✻ и҆ вѣ́рꙋ твою̀ въ него̀, прⷭ҇бне нїканѡ́ре: ✻ є҆́юже сѣ́ти сопроти́вныхъ побѣди́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ разсѣ̑ѧнныѧ лю́ди за цр҃ковь пришбрѣ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ вѣ́чнꙋю сла́вꙋ стѧжа́лъ є҆сѝ. [Два́жды.] Сла́ва, и҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ то́йже:

Ꙗ҆́кѡ и҆сто́чникъ мл҃рдїѧ и҆ мл҃ти, ✻ вѣ́дый тѧ̀ бж҃їю мт҃рь, ✻ приступꙋ́пль молю́сѧ твое́й бл҃гости, ✻ да́ти мѝ ѹ҆мили́нїе: ✻ ꙗ҆́кѡ да сѣ́тꙋю и҆ пла́чꙋсѧ ✻ прегрѣше́нїй мои́хъ, всечѣ́тнаѧ вл҃чце.

Дуги тропар, глас 8.
[Творење г. Иринеја (Добријевића), бившег еп. Аустралијско-Новозеландског]:*[14]

Стасавао си на Светогорским стазама, * у Хиландару, светој царској лаври, * преподобни старче Никаноре. * Дошао си као помиритељ * и ујединитељ *[на]*рода Српског у [далекој] Аустралији, * сведочећ(и) [нам] љубав Христову, * и *[п]*осветив(ши) земљу [нашу] својим светим престављењем; * свете мошти твоје поста*[до]*ше део неба украшеног Јужним Крстом. * Стога те *[на]*род твој крстоносни моли: * Моли Христа Бога да нас спасе * и сачува у слози Његовој.

И Живоносног источника, глас 4:*[15]

Ходите, о! народе, * поцрпимо исцелењā душама и телима нашим, * притичућ(и) (к) чудотворном Источнику Владичице наше Богородице; * јер нам из њега точи целебну воду, * [њоме] лечећ(и) бол(ест)и и немоћи наше, * и освећујућ(и) нас Божанском благодаћу. [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог (је) Господ ... тропар преподобног [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Живоносног источника, глас 4.

Сједал(е)ни преподобног [Творење Лазарево].

По 1. стихословљу: сједален, глас 3:

Показаше се чуда од гроба твога, топлог и миомирисног; * тридневно васкрслог Господа сведочећ(и) * и веру твоју у Њега, преподобни Никаноре; * којом си замке противникā победио, * и расуте (си) људе за Цркву придобио, * и вечну (си) славу стекао. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Живоносног источника, глас исти:

Као Источник милосрђа и милости, * знајућ(и) Тебе Божију Матер, * приступајућ(и) молим се Твојој доброти, * да ми *[по]*даш умилење, * да бих *[о]*жалио и *[о]*плакао * сагрешења своја, свечиста Владичице.

---

[14]* наша незнатна прерада и превод на цсл тропара, који је на српском језику саставио г. Иринеј (Добријевић) у време када је био еп. Аустралијско-Новозеландски. [Певати у митрополији Аутралијско-Новозеландској, а другде измењено [...], ако хоћеш.]

[15]* наша прерада постојећег тропара из руских извора, и превод на српски 15. јануара 2019. г.

По в҃-мъ стїхослóвїи: сѣдáленъ, глáсъ и҃:

Повелѣ́нное тáйнѡ прїе́мъ во ᲂу҆мѣ̀: ✻ сы́ны сє́рбскїѧ воскрешáти, ✻ ᲂу҆нывáющыѧ дꙋ́шы возбꙋждáти, ✻ пропáдшыѧ ѿ бе́здны и҆змáти, ✻ заблꙋ́ждшыѧ къ домѡ́мъ приводи́ти: ✻ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ но́вый прⷪ҇ро́къ ✻ и҆ печáльникъ ро́да се́рбскагѡ, ✻ блже́нне стáрче нїканѡ́ре. [Двáжды.]

Слáва, и҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, глáсъ то́йже.

По҃: Прем҃рости сло́ва:

Приснотекꙋ́щїй и҆сто́чникъ, и҆ живо́тный, ✻ и҆сточáѧй стрꙋ̀ѧ бж҃твенный то́къ, ✻ соглáснѡ восхвáлимъ бл҃ти просѧ́ще: ✻ на кі́ждо бо де́нь и҆сточáетъ и҆сцѣлє́нїѧ, ✻ ꙗ҆́кѡ рѣ́къ течє́нїѧ показꙋ́ѧй малѣ́йшаѧ. ✻ тѣ́мже по до́лгꙋ приступáюще съ любо́вїю, ✻ вѣ́рнѡ почерпе́мъ ѿ и҆сто́чника неисчерпáемое здрáвїе, ✻ воистиннꙋ безсме́ртное, ѡ҆рошáющее вѣ́рнѡ бл҃гочⷭ҇ти́выхъ срⷣцѧ̀: ✻ ᲂу҆стнáми возопїи́мъ: ✻ ты̀ є҆сѝ вѣ́рныхъ ᲂу҆тѣше́нїе.

Полѹелéй. Величáнїе [Зорáстово]:

Оу҆блѧ́емъ тѧ̀, ✻ прⷪ҇бне стáрче нїканѡ́ре, ✻ и҆ чте́мъ ст҃ꙋ́ю пáмѧть твою̀: ✻ ро́да се́рбскагѡ попечи́телю, ✻ и҆ враждꙋ́ющыѧ брáтїи и҆змири́телю. [И҆лѝ: Ѻ҆́бщее прⷪ҇бномꙋ.]

Ѱало́мъ и҆збрáнный: Терпѧ̀ потерпѣ́хъ гдⷭ҇а:

По полѹелéи: сѣдáленъ, глáсъ д҃:

Прⷪ҇бне ѻ҆́че, є҆ѵ҇лїа послꙋ́шателю, ✻ на приглашéнїе гдⷭ҇не всѧ̀ ѡ҆стáвилъ є҆сѝ, ✻ и҆ въ го́рꙋ ст҃ꙋ́ю пришéлъ є҆сѝ: ✻ въ постѣ̀, бдѣ́нїи и҆ мл҃твѣ пребывáѧ, ✻ смирéнїемъ и҆ любо́вїю ᲂу҆краси́лсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ похвалà монáшества ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ: ✻ тѣ́мже моли́сѧ ѡ҆ нáсъ ✻ съ любо́вїю почитáющихъ ст҃ꙋ́ю пáмѧть твою̀. [Двáжды.]

Слáва, и҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, глáсъ то́йже:

Ꙗ҆́кѡ и҆сто́чникъ ѡ҆щ҃ре́нїѧ ✻ ковче́гъ же всезлаты́й ✻ бж҃твеннымъ дх҃омъ ѡ҆зарѧ́емь, ✻ молю̀ и҆ припáдаю: ✻ ст҃рⷣте́мъ пре́даннꙋю и҆ ѻ҆каѧ́ннꙋю ✻ мою̀ дꙋ́шꙋ просвѣти̑, вл҃чце, ✻ и҆збавлѧ́ющи мѧ̀ го́рькагѡ мꙋчи́тельства бѣсо́вскагѡ, ✻ и҆ пꙋ́ть мнѣ̀ сп҃се́нїѧ подаю́щи непреткнове́ненъ.

По 2. стихословљу: сједален, глас 8:

Заповеђено тајно примив(ши) у ум: * да синове Србске васкрсаваш, * успаване душе будиш, * пропале из понора вадиш, * залутале домовима приводиш; * показао си се нови пророк * и печалник *[на]*рода Србског, * блажени старче Никаноре. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Живоносног источника, глас исти.
Подобан: **Р**еч премудрости ...

Вечно текући и животни Источник, * који истаче Божански *[по]*ток струја, * сложно усхвалимо, благодат(и) просећ(и); * јер сваког дана источава исцелењā, * речне токове показујућ(и) као незнатне. * Стога, по дугу приступајућ(и) *[с]* љубављу, * верно поцрпимо од Источника неисцрпно здравље, * истиниту безсмртно*[ст]*, која орошава *[право]*верно побожних срца, * *[и]* уснама *[Јој]* узвикнимо: * Ти си утеха верних.

Полијелеј. Величање [Зорастово]:

Блаженим те зовемо, * преподобни старче Никаноре, * и поштујемо свети (с)помен твој; * *[на]*рода србског брижниче, * и заваћене браће измиритељу. [Или: опште преподобном.]

Псал(а)м изабрани: Стрпљиво очекивах Господа ...*[16]

По Полијелеју: сједален, глас 4:

Преподобни оче, Јеванђеља послушниче, * на позив Господњи све си оставио * и на Гору Свету (си) дошао; * у посту, бдењу и молитви пребивајућ(и), * смирењем и љубављу си се украсио, * и похвала монаштва (си) се показао; * стога се моли за нас * који с љубављу поштујемо свети спомен твој. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Живоносног источника, глас исти:

Као Источнику освећења * и ковчегу свезлатном * Божанским Духом озареном, * молим *[Ти се]* и припадам: * Страстима предану и јадну * моју душу просвет(л)и, Владичице, * *[од]* горког мучења демонског ме избављајућ(и), * и пут ми спасења без спотицања (по)дајућ(и).

---

[16]* Пс. 39,2.

Та́же: степе́нна, а҃-й а҆нтїфѡ́нъ д҃-гѡ гла́са.

Прокі́менъ, гла́съ д҃:

Чтна̀ пред̾ гдⷭ҇емъ ✻ сме́рть прⷭ҇бныхъ є҆гѡ̀.

Стїхъ: Что̀ воздамъ гдⷭ҇ви ✻ ѡ҆ всѣ́хъ, ꙗ҆̀же воздаде́ ми;

Всѧ́кое дыха́нїе:

Ст҃о́е є҆ѵ҇лїе ѿ матѳе́а, зача́ло м҃г.

По и҃-мъ ѱалмѣ̀: стїхи́ра, гла́съ є҃ [Ла́зарева]:

Прⷭ҇бне ѻ҆́че, не да́лъ є҆сѝ сна̀ ѻ҆чи́ма твои́ма, ✻ до́ндеже ѿ тѣле́сныхъ стр҃тѣ́й ѡ҆чи́стилсѧ є҆сѝ, ✻ нижѐ поко́ѧ тѣлесѝ твоемꙋ̀, ✻ до́ндеже вѣ́чнымъ сно́мъ ѹ҆снꙋ́лъ є҆сѝ: ✻ тѣле́сныѧ бо си́лы преѡбрази́лъ є҆сѝ ✻ и҆ съ дх҃о́вными соедини́лъ є҆сѝ ✻ да бы̀ се́рбскою земле́ю ꙗ҆́кѡ а҆пⷭ҇лъ ходи́лъ, ✻ лю́ди бг҃оа́лчꙋщыѧ ѹ҆крѣплѧ́лъ, ✻ ѿ се́лѣхъ а҆́лчбы въ жи́тницы пребога̑тыѧ вводи́лъ, ✻ и҆ хлѣ́бомъ жи́зни пита́лъ, ✻ нїканѡ́ре ѻ҆́че бг҃омꙋ́дре.

Канѡ́ны: живоно́сномꙋ и҆сто́чникꙋ, и҆ два̀ прⷭ҇бномꙋ.

Канѡ́нъ живоно́сномꙋ и҆сто́чникꙋ, на ѕ҃, гла́съ д҃, є҆гѡ́же краегране́сїе [въ тропарѣ́хъ]: Пресвѧта́ѧ, и҆сточѝ на́мъ то́ки и҆сцѣле́нїѧ.

[Творе́нїе:] Зора́стово.*[17]

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Ѿве́рзꙋ ѹ҆ста̀ моѧ̀, и҆ напо́лнѧтсѧ дх҃а, и҆ сло́во ѿры́гнꙋ цр҃и́цѣ мт҃ри, и҆ ꙗ҆влю́сѧ свѣ́тлѡ торжествꙋ́ѧ, и҆ воспою̀, ра́дꙋѧсѧ тоѧ̀ чꙋдеса̀.

Припѣ́въ: Прест҃а́ѧ бц҃е, сп҃сѝ на́съ.

Прест҃а́ѧ вл҃чце, не пре́зри менѐ всеѡкаѧ́ннаго, ✻ дерза́ющасѧ пѣ́сненнѡ просла́вити тѧ̀, чꙋде́съ и҆сто́чника: ✻ но, да́рꙋй мѝ сло́во бл҃готе́чно[е] ко твоемꙋ̀ пѣ́нїю.

Ра́дꙋйсѧ ѻ҆бы́чно[е], тебѣ̀ прино́симъ, бг҃оотроковѝце, ✻ со а҆́гг҃лы и҆ чл҃вѣ́ки согла́снѡ вопїю́ще: ✻ ра́дꙋйсѧ, всебл҃же́ннаѧ, бг҃ошбра́дованнаѧ.

---

[17]* састављен током Великог поста 2015. године, а 13. априла (на Светли понедељак) завршено поновно прегледавање и минимално редиговање. За ову прилику минимално доредигован и у неколико тропара̄ измењен ради украјања (упаривања) двојезичног акростиха.

Затим: Степена, 1. антифон 4-ог гласа.

Прокимен, глас 4:

Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*[18]

Стих: **Ш**та ћу узвратити Господу * за све што ми је дао?*[19]

Све што дише ...

Св. Јеванђеље од Матеја, зач. 43.

По 50-том Псалму: стихира, глас 5 [Лазарева]:

Преподобни оче, ниси дао сна очима својим, * док се од телесних страсти ниси очистио; * нити одмора телу своме, * док вечним сном ниси уснуо; * јер си телесне силе преобразио * и са духовнима (си) сјединио * да би Србском земљом као апостол ходио, * народ Богогладни окрепљивао, * са њива глади у житнице пребогате уводио, * и Хлебом живота хранио, * Никаноре оче богомудри.

Канони: Живоносном Источнику, и два преподобном.

Канон Живоносном Источнику, на 6, глас 4, коме је акростих [у тропарима]: **П**ресвета, источи нам токове исцељења.
[Творење:] **З**орастово.*[20]

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја, * и напуниће се Духа, * и реч ћу изнедрити Царици Матери, * и показаћу се светло торжествујућ(и), * и опеваћу радујућ(и) се Њена чуд(ес)а.*[21]

Припев: **П**ресвета Богородице, спаси нас!

Пресвета Владичице, не презри мене свејадног, * који се осмелих да песмом прославим Тебе, Источник чуд(ес)а; * но, даруј ми реч добротечну за Твоје *[о]*певање.

Радуј се уобичајено, Т(еб)и приносимо, Богодев(ојч)ице, * са анђелима и људима сложно кличућ(и): * Радуј се, Свеблажена, Богообрадована.

---

[18]* Пс. 115,6.
[19]* Пс. 115,3.
[20]* превођење на србски започето 18. јануара 2019. г.
[21]* Ирмоси Благовештенског Канона̂ према нашем преводу од 29. јануара 1994. г. уз минималну до-редакцију.

Ѿ чинꙋ клѧ́твꙋ разрѣши́лъ є҆сѝ, бг҃омл҃нче, ✻ въ чⷭ҇тꙋ́ю дв҃ꙋ вселивыйсѧ: ✻ и҆ то́ки бл҃годѧ̑тныѧ и҆сточи́лъ є҆сѝ на́мъ, ✻ ѡ҆мыва́ѧй скве́рнꙋ дꙋ́шъ и҆ тѣле́съ на́шихъ.

[Припѣ́въ: Прⷭ҇бне ѻ҆́че нїканѡ́ре, молѝ бг҃а ѡ҆ на́съ.]*[22]

Ста́рецъ бл҃же́нный нїканѡ́ръ, проигꙋ́менъ хиланда́рскїй, ✻ распалѧ́емь любо́вїю къ тебѣ̀, а҆дѡ́нстѣй и҆гꙋ́менїи, ✻ на како́встѣмъ мето́сѣ воздви́же прекра́сный пара́клисъ живоно́сномꙋ и҆сто́чникꙋ твоемꙋ̀.

Во́ды бл҃гвѣ́нныѧ и҆ всѧ́кїѧ болѣ̑зни и҆сцѣлѧ́ющыѧ, ✻ и҆сточѝ на́мъ, вл҃́чце, ѿ твоегѡ̀ цѣльбоно́снагѡ и҆сто́чника, ✻ молѧ́щымсѧ и҆ почерпа́ющымъ ѿ негѡ̀ со бл҃гоговѣ́нїемъ.

Канѡ́нъ а҃-й прⷭ҇бномꙋ ста́рцꙋ нїканѡ́рꙋ, на д҃, гла́съ є҃,
є҆гѡ́же краегране́сїе [въ тропарѣ́хъ и҆ сѣда́льнѣ]:
Нїканѡ́ра ста́рца мꙋ́драго поѐмъ.
Въ бг҃оро́дичнахъ же: [Творе́нїе:] Зора́стово.

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ по сꙋ́хꙋ пѣшеше́ствовавъ і҆и҃ль по бе́зднѣ стопа́ми, ✻ гони́телѧ фараѡ́на ви́дѧ потопле́ма, ✻ бг҃ꙋ побѣ́днꙋю пѣ́снь пои́мъ, вопїѧ́ше.

Нїканѡ́ра, ста́рца хиланда́рскаго, ✻ воспѣва́ти по достоѧ́нїю, хрⷭ҇тѐ мо́й, ✻ сло́во мѝ незазо́рно да́рꙋй.

И҆́стиннаго бг҃олю́бца и҆ братолю́бца и҆скреннѧ́го, ✻ ста́рца и҆ проигꙋ́мена хиланда́рскаго, нїканѡ́ра, ✻ сѐ, а҆́зъ хꙋдѣ́йшїй начина́ю воспѣва́ти.

Кра́йнемꙋ дости́глъ є҆сѝ желанїю, ѻ҆́че прⷭ҇бне, ✻ срⷭ҇це своѐ по́двигомъ до́брымъ ѡ҆чи́стивъ, ✻ и҆ добродѣ́тельми дꙋ́шꙋ свою̀ преꙋкраси́въ.

Бг҃орⷭ҇ченъ:

Застꙋпле́нїе при́сное ѡ҆бѝдимымъ, ✻ и҆ ᲂу҆пова́нїе непрело́жное скорбѧ́щымъ є҆сѝ, вл҃́чце: ✻ тѣ́мъ молѝ, ѿ бѣ́дъ и҆зба́витисѧ на́мъ.

---

[22]* алтернативни припев за тропаре овог Канона̑ у којима се помиње преп. старац Никанор.

Свину си клетву разрешио, Богомладенче, * у Чисту се Дјеву уселив(ши); * и токове благодатне си нам источио, * омивајућ(и) нечистоту душа и тел(ес)а наших.

[Припев: **П**реподобни оче Никаноре, моли Бога за нас!]

Старац блажени Никанор, проигуман Хиландарски, * распаљен љубављу према Теби, Атонској Игуманији, * на Каковском*[23] метоху подиже прекрасни параклис Живоносном источнику Твоме.

Воде благословене и свак*[аквј]*е бол(ест)и исцељујуће, * источи, Владичице, од Твог целбоносног Источника, * нама који се молимо и црпимо од њега са побожношћу.

Канон 1. преподобном старцу Никанору, на 4, глас 6,
коме је акростих [у тропарима и сједал(е)ну]:
Никанора старца мудрога појем*[о]*.
А у Богородич(а)нима: [Творење:] **З**орастово.

Песма 1. Ирмос:

*[**П**ре]*пешачив(ши) по дну *[мора]* као по копну стопама, Израил, * гледајућ(и) *[про]*гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу појмо победн*[ич]*ку песму.

Никанора, старца Хиландарског, * да опевам како је достојно, Христе мој, * реч ми незазорну даруј.

Истинског Богољубца и братољубца искреног, * старца и проигумана Хиландарског, Никанора, * ево, ја најгори почињем да опевам.

Крајњој си достигао жељи, оче преподобни, * срце своје подвигом добрим очистив(ши), * и врлинама душу своју преукрасив(ши). Богородичан:

Заштита стална ојађенима, * и поуздање неизмењиво невољнима (је)си, Владичице; * зато моли, да се од беда избавимо.

---

[23]* метох Светогорског манастира Хиландара Мило-Арсеница, на имању Каково код Јерисоса, у преддворју Свете Горе. По предању ово имање је добијено на дар од Турског великаша који је захваљујући чудотворној Хиландарској лози преп. Симеона добио мушки пород. Параклис на месту старе воденице подигнут је старањем преподобног старца и проигумана Никанора 1959. године.

Канѡ́нъ в҃-й прп҃бномꙋ ста́рцꙋ нїканѡ́рꙋ, на҃ д҃, гла́съ ѕ҃,
є҆гѡ́же краегране́сїе: Свѧтоса́в[в]їю ро́дъ на́шъ, нїканѡ́ре, приведѝ.
[Творе́нїе: Ла́зарево.]

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Похвалꙋ̀ бг҃ови́децъ мѡѷсе́й і҆и҃лю предвозглаша́етъ, ✻ начина́етъ же мр҃ї́амъ премꙋ́дрымъ жена́мъ пѣ́снь побѣ́днꙋю: ✻ и҆зба́вителю бг҃ꙋ всѝ воспои́мъ.

Ста́рца горы̀ а҆дѡ́нскїѧ, ✻ и҆ бг҃оно́снаго наслѣ́дника, нїканѡ́ра всеблѧ́же́ннаго, ✻ мона́шескими пѡ́двиги сосꙋ́дъ бж҃твѧ̀ бы́вшаго, ✻ блг҃ви́ мѧ, сло́ве, воспѣва́ти лѣпоподо́бнѡ.

Вѧ́щше теплоты̀ роди́тельскагѡ до́ма ✻ пꙋсты́ню ст҃ого́рскꙋю и҆ до́мъ бж҃ї́й возлюби́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ мꙋ́дрый домострои́тель показа́лсѧ є҆сѝ, ✻ блѧ́же́нне таи́нниче хр҃то́ва наслѣ́дїѧ. Бг҃оро́ченъ:

Ꙗ҆́кѡ є҆ѵꙋ но́вꙋю,*24 мр҃ї́ю блг҃ве́ннꙋю, ✻ всѝ ро́ди похва́лимъ серде́чнѡ: ✻ но́ваго бо чл҃вѣ́ка въ мі́ръ принесла̀ є҆́сть, ✻ въ не́мже всѝ приведе́нїе ко ѻ҆ц҃ꙋ̀ и҆́мамы.

Пѣ́снь г҃. І҆рмо́съ:

Твоѧ̑ пѣсносло́вцы, бц҃е, живы́й и҆ незави́стный и҆сто́чниче, ли́къ себѐ совокꙋ́пльшыѧ, дꙋхо́внѡ ᲂу҆твердѝ въ бж҃твенне́й твое́й сла́вѣ, вѣнцє́въ сла́вы сподо́би.

Ѧ҆зы́кꙋ моемꙋ̀ ме́дленномꙋ ꙗ҆́кѡ тро́сть скоропи́сца виті́йствовати, ✻ и҆ тебѐ, ро́дъ чл҃вѣ́ческїй возвели́чившꙋю, досто́йнѡ велича́ти: ✻ да́рꙋй, вл҃чце, бл҃готе́чнꙋю гл҃го́ливость.

Твоѧ̑ мнѡ́га[ѧ] бл҃годѣѧ̑нїѧ [къ] ро́дꙋ чл҃вѣ́ческомꙋ ✻ витї́йскаѧ ᲂу҆ста̀ недоꙋмѣ́ютъ и҆згл҃го́лати: ✻ мы́ же, невѣ́жды сꙋ́ще, ✻ провѣща́емъ тѝ є҆́же а҆́гг҃льско[е]: ✻ ра́дꙋйсѧ, блг҃тнаѧ.

[Припѣ́въ: Прп҃бне ѻ҆́че нїканѡ́ре, молѝ бг҃а ѡ҆ на́съ.]

24* у делу текста ред речи измењен због украјања акростиха.

Канон 2. преподобном старцу Никанору, на 4, глас 6, коме је акростих: Светосављу род наш, Никаноре, приведи. [Творење: Лазарево.]

Песма 1. Ирмос:

Похвалу Боговидац Мојсеј Израиљу предоглашава, * а Марија(м) *[с]* премудрим женама започиње песму победну: * Избавитељу Богу сви запевајмо.

Стараца Горе Атонске, * и богоносног наследника, Никанора свеблаженог; * који је монашким подвизима сасуд Божанства постао, * благослови ме, Логосе, да опевам љепоподобно.

Више од топлоте родитељског дома * пустињу си Светогорску и дом Божији заволео, * и мудри домоуправитељ (си) се показао, * блажени повереничe Христовог наслеђа. Богородичан:

Сву нову, Марију Благословену, * сви нараштаји похвалимо срдачно; * јер је Новог Човека у свет донела, * у Коме сви приступ ка Оцу имамо.*[25]

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмословце, Богородице, * живи и (из)обилни Источниче, * збор пред Тобом с(а)купљених духовно утврди, * и у божанској Твојој слави * венаца славе удостој.

Да би језик мој спори као писаљка брзописца красноречио, * и Тебе, која род људски узвелича, достојно величао;*[26] * даруј *[ми]*, Владичице, благотечну речитост.

Твоја многа доброчинствапрема [према] роду људском * беседничка уста су у недоумици како да искажу; * а ми, незналице будућ(и), * проговарамо Ти оно анђелско: * Радуј се, Благодатна!

[Припев: Преподобни оче Никаноре, моли Бога за нас!]*[27]

---

[25]* ср. Еф. 2,18.

[26]* део текста измењен због украјања акростиха.

[27]* алтернативни припев за тропаре овог Канона у којима се помиње преп. старац Никанор.

Ѐдѡ́нскагѡ ста́рца нїканѡ́ра хиланда́рца бл҃же́ннꙋю па́мѧть [вос]помина́юще, ✻ мл҃твенника ѡ҆ на́съ того̀ предлага́емъ, ✻ ᲂу҆молѧ́юще присноблж҃е́ннꙋю и҆ преблг҃ве́ннꙋю.

Ѐзыковре́дїѧ хꙋ́льнаѧ, на тѧ̀, гдⷭ҇ѐ, воздвизаю́щаѧсѧ, ✻ ꙗ҆́кѡ вода̀ непостоѧ́нна[ѧ] мимотекꙋ́тъ: ✻ и҆ всѝ вразѝ и҆сповѣ́дающихъ тѧ̀, и҆́стиннꙋю бцⷭ҇ꙋ, ✻ ꙗ҆́кѡ ды́мъ и҆сче́знꙋтъ.

Ѝсто́чникꙋ твоемꙋ̀ [съ] вѣ́рою притека́емъ, всемл҃тиваѧ, ✻ и҆ ѿ негѡ̀ во́дꙋ враче́бнꙋю бл҃гонаде́ждно почерпа́емъ, ✻ и҆ и҆сцѣле́нїй и҆з̾ѻби́льныхъ сподобляѧ́емсѧ.

Є҃-й. Ѝрмо́съ:

Нѣ́сть ст҃ъ, ꙗ҆́коже ты̀, гдⷭ҇и бж҃е мо́й, ✻ вознесы́й ро́гъ вѣ́рныхъ твои́хъ, бл҃же, ✻ и҆ ᲂу҆твердѝвый на́съ на ка́мени и҆сповѣ́данїѧ твоегѡ̀.

Ѐдѡ́нское воспита́нїе и҆ се́рбское прозѧбе́нїе, ✻ ѻ҆боѧ̑ на тебѣ̀ бг҃олѣ́пно преꙋдивѝстасѧ, ✻ и҆ ра́дость вселе́ннѣй ѡ҆ тебѣ̀ сотворѝста.

Нб҃номꙋ ѻ҆́чествꙋ непреста́нно ѻ҆́комъ дꙋшѝ взира́ѧ, ✻ ѡ҆ земнѣ́мъ непреста́нное попече́нїе и҆мѣ́лъ є҆сѝ, ✻ мл҃твенное воздыха́нїе и҆ колѣнопреклоне́нїе.

Ѻ҆рꙋ́жїемъ поста̀ и҆ мл҃твы дꙋ́шꙋ твою̀ ѡ҆градѝлъ є҆сѝ, ✻ и҆ тѣ́ми ꙗ҆́кѡ крило́ма безстра́стїѧ, ✻ на высотꙋ̀ бг҃овѣ́дѣнїѧ возлетѣ́лъ є҆сѝ.

Бг҃ѡр҃ченъ:

Ѿ̀ дв҃ы мр҃їи рожде́йсѧ, хр҃тѐ бж҃е, ✻ и҆зба́ви мѧ̀ ѿ прегрѣше́нїй мно́гихъ, ✻ и҆ напра́ви ко приста́нищꙋ сп҃се́нїѧ, молю́сѧ.

Г҃-й. Ѝрмо́съ:

Пре́жде зача́тїѧ чⷭ҇тна́гѡ самꙋ́ила несомнѣ́ннѡ бг҃ꙋ ѡ҆бѣща́вши, ✻ ст҃енномати а҆́нна ны́нѣ, ра́дꙋющисѧ, пое́тъ съ на́ми: ✻ ᲂу҆твердѝсѧ въ гдⷭ҇ѣ срⷣце моѐ.

Тридне́вное сла́вное воскр҃нїе достѝгнꙋти на́мъ, ✻ твои́ми мл҃твами и҆змолѝ прославляѧ́щымъ тѧ̀, бг҃омꙋ́дре: ✻ и҆ свѣ́томъ воскр҃нїѧ ѡ҆зарѝ на́съ, ✻ да трѝзнище поста̀ побѣ́дно пре́йдемъ.

Атонског старца Никанора Хиландарца блажени (с)помен (с)помињућ(и), * *[као]* молтвеника за нас њега истичемо, * умољавајућ(и) Присноблажену и Преблагословену.

[Псовања хулна, која се на Тебе, Госпођо, подижу, * као вода непостојана ће протећи; * и сви непријатељи оних који Те исповедају, *[као]* истиниту Богородицу, * као дим ће ишчезнути.]*[28]

Источнику Твоме *[с]* вером притичемо, Свемилостива, * и од Њега воду лековиту добронадежно црпимо, * и исцељења изобилних се удостојавамо.

Други. Ирмос:

Нема светога, као *[што си]* Ти, Господе Боже мој; * који си узвисио рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања Твога.

Атонско васпитање и Србско изницање, * и једно и друго се на теби богољепно преудиви(ше), * и радост васељени због тебе причини(ше).

Небеској отаџбини непрестано оком душе погледајућ(и), * за земаљску си непрестану бригу имао, * молитвено уздисање и коленопреклоњење.

Оружјем поста и молитве душу своју си оградио, * и њима као крилима безстрашћа, * на висину Бого*[по]*знања си узлетео.

Богородичан:

Од Дјеве Марије рођени, Христе Боже, * избави ме од сагрешења многих, * и упути ка пристаништу спасења, молим се.

Трећи. Ирмос:

Пре зачећа часног Самуила без сумње Богу обећавши, * свештена мати Ана сада, радујућ(и) се, пева са нама: * Утврди се у Господу срце моје.

Тридневно славно Васкрсење да достигнемо, * својим молитвама измоли прослављачима својим, богомудри; * и светлошћу васкрсења озари нас, * да поприште поста победно пређемо.

---

[28]* овај тропар је сувишан за акростих на србском.

О! горнѧгѡ ї҆ерлима житель ⁘ и҆ торжествà сегѡ̀ торжественникъ, ⁘ зи́ждѧ на землѝ, на нбсѝ строѧ́ше: ⁘ новыхъ дне́й бгоно́сецъ, блже́нный нїканѡ́ръ.

Сла́нцы, хайдꙋ́чица и҆ рома́нїйскаѧ соко́лица, со метосѣ́мъ въ нїшѣ, ⁘ свидѣ́тельствꙋютъ дѣлà трꙋдолю́бїѧ твоегѡ̀: ⁘ и҆мѣ́ютъ бо тѧ̀ ꙗ҆́кѡ блгохвале́нїе, ⁘ и҆ твои́ми млтвами оу҆твержда́ютсѧ ѡ҆ гдѣ. Бгорченъ:

А҆гльскїѧ гѡ́рнїѧ си́лы превозшлà є҆сѝ, дво чтаѧ, ⁘ ꙗ҆́кѡ во оу҆тро́бꙋ воспрїѧ́ти всѣ́хъ гда сподо́билсѧ є҆сѝ: ⁘ того̀ молѝ ѿ сме́рти и҆зба́вити дꙋ́шы на́шѧ.

Конда́къ и҆́нъ, гла́съ и҃ [Ла́заревъ]:

Любо́вь ко ѻ҆́чествꙋ бгостремѧ́щею ꙗ҆ви́вый, ⁘ ѿ хиланда́рѧ къ немꙋ̀ возврати́лсѧ є҆сѝ, ⁘ во и҆скꙋше́нїихъ лю́ди своѧ̑ ѡ҆брѣ́тъ: ⁘ по́двигъ вѣ́ры оу҆мно́жилъ є҆сѝ, ⁘ ве́лїй трꙋ́дъ приложи́въ: ⁘ сегѡ̀ ра́ди блгода́рнѡ тѝ пое́мъ: ⁘ ра́дꙋйсѧ, ѻ҆́че на́шъ нїканѡ́ре, ⁘ ста́рче бгоизбра́нный. Ікосъ:

Гди, ко́ль ве́лїѧ сла́ва твоѧ̀, ⁘ промысли́телю и҆ тво́рче на́шъ, ⁘ се́ бо ꙗ҆̀же по і҆кѡ́нѣ твое́й созда́лъ є҆сѝ, подо́бїе и҆спо́лниша. ⁘ дне́сь ꙗ҆́кѡ но́вое сл҃нце возсїѧ̀ па́мѧть ст҃а́гѡ твоегѡ̀, ⁘ прп҃бнагѡ тѝ нїканѡ́ра, ⁘ и҆ всѧ̑ ны̀ взыва́етъ, ⁘ взыгра́юще ср҃цемъ ра́достїю и҆спо́лненнымъ, ⁘ тебѐ велича́ти и҆ тебѐ ѡ҆жида́ти: ⁘ вѣ́мъ бо ꙗ҆́кѡ ты̀ бꙋ́деши всѧ́чєскаѧ во всѣ́хъ, ⁘ ꙗ҆́кѡ ны́нѣ во прп҃бныхъ свои́хъ є҆сѝ, ⁘ и҆ нїканѡ́ръ, ста́рецъ бгоизбра́нный, ⁘ въ тебѣ̀, члвѣколю́бче.

Сѣда́ленъ, гла́съ г҃ [Ла́заревъ]:

Смѣнѧ́всѧ ни́щимъ и҆ ста́рость пренебре́гъ, ⁘ тре́бшванїѧ же цр҃кве оу҆ви́дѣвъ, ⁘ поше́лъ є҆сѝ въ да́льнюю а҆ѵстра́лїю: ⁘ ѿ неѧ́же гдь тѧ̀ призва̀ себѣ̀ въ недѣ́лю правосла́вїѧ, ⁘ ю҆́же вѣ́чнѡ сла́виши ꙗ҆́кѡ побѣ́дꙋ цр҃кве хр҃то́вы.

Сла́ва, гла́съ д҃ [Зора́стовъ]:

О, горњег Јерусалима становник * и славља овог слављеник, * зидајућ(и) на земљи, на небу изграђиваше; * нових дана богоносац, блажени Никанор.

Сланци,*[29] Хајдучица*[30] и Романијска Соколица,*[31] са метохом у Нишу, * сведоче дела трудољубља твога; * јер те имају као добру похвалу, * и твојим се молитвама утврђују у Господу. Богородичан:

Анђелске горње силе си превазишла, Дјево Чиста, * јер да у утробу примиш Господа свих си се удостојила; * Њега моли да од смрти избави душе наше.

Кондак други, глас 8 [Лазарев]:

Љубав ка отаџбини богостремећом показавши, * из Хиландара си јој се вратио, * у искушењима људе своје нашавши; * подвиг вере си умножио, * велики труд додавши; * ради чега ти захвално певамо: * Радуј се, оче наш Никаноре, * старче богоизабрани. Икос:

Господе, како је велика слава Твоја, * Промислитељу и Творче наш, * јер, ево, они које си по икони својој саздао, подобије испунише. * Данас као ново сунце засија успомена светог Твога, * преподобног Ти Никанора, * и све нас призива * да, узигравајућ(и) срцем радошћу испуњеним, * Тебе величамо и Тебе ишчекујемо; * јер знамо да ћеш Ти бити све у свему,*[32] * као што си сада у преподобнима Својим, * и Никанор, старац богоизабрани, * у Теби, Човекољупче.

Сједален, глас 3 [Лазарев]:

Сматрајућ(и) се ништ(авн)им и старост занемаривши, * а потребе Цркве увидевши, * пошао си у далеку Аустралију; * из које те Господ себи призва у недељу Православља, * коју вечно славиш као победу Цркве Христове.

Слава ... глас 4 [Зорастов]:

---

[29]* Хиландарски метох – манастир Св. архиђакона Стефана у селу Сланцима код Београда.

[30]* Хиландарски метох – манастир Св. арханђелā (преп. Рафаила Банатског) у селу Хајдучица код Пландишта, Банатска епархија.

[31]* Хиландарски метох – манастир Св. великомуч. Георгија – Соколица Романијска, код Сокоца на Равној Романији, Република Српска, Дабро-босанска митрополија. Постоји још један манастир такође на Равној Романији – Пресв. Богородице (храм св. равноап. Царева Константина и Јелене), у селу Кнежина, код Сокоца на Равној Романији, Република Српска, Зворничко-Тузланска епархија, око чијег оснивања се старац такође трудио.

[32]* 1. Кор. 15,28.

Рода сербскагѡ крѣпка попечителѧ, ✻ и҆ хиландарскїѧ лавры бг҃омудра строителѧ: ✻ монашествующихъ и҆зрѧдна ѡ҆кормителѧ, ✻ и҆ сп҃сающихсѧ бл҃га и҆справителѧ: ✻ землѝ сербскїѧ мл҃твенника, ✻ и҆ горы̀ а҆дѡ́нскїѧ воспи́танника, ✻ нїканѡ́ра преблѫ́ннагѡ ста́рца па́мѧть пра́зднующе, ✻ хрⷭ҇та̀ бг҃а мо́лимъ ✻ поми́ловатисѧ на́мъ, тогѡ̀ мл҃твами. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷭ҇ченъ, тогѡ́же, гла́съ то́йже:

Рожде́нна па́че ᲂу҆ма̀ пре́жде вѣ́къ ѿ ѻ҆ца̀, ✻ въ лѣ́то па́че є҆стества̀ родила̀ є҆сѝ, чⷭ҇таѧ, ✻ и҆ па́че сло́ва, дв҃а пребыла̀ є҆сѝ.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Сѣдѧ́й въ сла́вѣ на прⷭ҇то́лѣ бж҃твà, ✻ во ѻ҆́блацѣ ле́гцѣ прїи́де і҆и҃съ пребж҃твенный, ✻ нетлѣ́нною дла́нїю, и҆ сп҃сѐ зовꙋ́щыѧ: ✻ сла́ва, хрⷭ҇тѐ, си́лѣ твое́й.

Стрⷭ҇тнагѡ житїѧ моегѡ̀ го́рость, ✻ и҆ дꙋшѝ моеѧ̀ ѻ҆каѧ́нныѧ печа́ль, преблг҃а́ѧ вл҃чце, ✻ ᲂу҆сладѝ вода́ми и҆зливаю́щымсѧ ѿ и҆сто́чника млⷭ҇дїѧ твоегѡ̀.

Твоемꙋ̀ и҆сто́чникꙋ блг҃тномꙋ приступа́юще, ✻ и҆ бж҃твенныѧ сла́дости и҆зѡ́бильнѡ ѿ негѡ̀ напоѧ́ющесѧ, ✻ во ᲂу҆милѐнїи взыва́емъ: ✻ ра́дꙋйсѧ, ѡ҆бра́дованнаѧ.

Ѡ҆бнища́вшымъ на́мъ дѣ́лы бл҃ги́ми, ✻ сн҃а твоегѡ̀ и҆ гдⷭ҇а на́шего, [ᲂу҆]молѝ дв҃о, ✻ ѿве́рсти сокрѡ́вища бл҃гоꙋтро́бїѧ своегѡ̀.

[Припѣ́въ: Прⷭ҇бне ѻ҆́ч҃е нїканѡ́ре, молѝ бг҃а ѡ҆ на́съ.]

Чꙋдодѣ́йственномꙋ и҆сто́чникꙋ твоемꙋ̀, пречⷭ҇таѧ, ✻ [вос]поминаю́ще хиланда́рскаго ста́рца, нїканѡ́ра блг҃тнаго, ✻ и҆ мы̀, грѣ́шнїи, ны́нѣ возно́симъ сокрꙋше́нна[ѧ] срⷭ҇ца̀.

И҆сто́чникꙋ кипѧ́щемꙋ твое́ю млⷭ҇тїю прибѣга́емъ, ✻ и҆ [къ] тебѣ̀ въ ско́рбехъ и҆ печа́лехъ взыва́емъ: ✻ и҆сточѝ на́мъ, пречⷭ҇таѧ, ѿ бога́тыхъ щедро́тъ твои́хъ.

Є҃-й. І҆рмо́съ:

Хрⷭ҇то́съ моѧ̀ си́ла, ✻ бг҃ъ и҆ гдⷭ҇ь, ✻ чⷭ҇тна́ѧ цр҃ковь бг҃олѣ́пнѡ поѐтъ взыва́ющи, ✻ ѿ смы́сла чи́ста ѡ҆ гдⷭ҇ѣ пра́зднꙋющи.

Рода Српског моћног брижника, * и Хиландарске лавре богомудрог стројитеља; * монахујућих изванредног окрмитеља, * и спасавајућих се доброг исправитеља; * земље Српске молитвеника, * и горе Атонске васпитаника, * Никанора преблаженог старца (с)помен празнујућ(и), * Христа Бога молимо * да нам се смилује, његовим молитвама.

И сада ... Богородичан, истога, глас исти:

Рођеног изнад ума пре век(ов)а од Оца, * у времену си изнад природе родила, Чиста, * и изнад речи, Дјева си остала.

Песма 4. Ирмос:

Седећ(и) у слави на престолу Божанства, * у Облаку лаком дође Исус Надбожанствени, * и нескверном руком спасе оне који клучу: * Слава, Христе, моћи Твојој!

Страстног живљења мога горчину, * и душе моје јадне тугу, преблага Владичице, * заслади водама које се изливају од Источника милосрђа Твога.

Твоме Источнику благодатном приступајућ(и), * и Божанске сладости се изобилно од њега напајајућ(и), * у умилењу узвикујемо: * Радуј се, Обрадована.

Осиротелим нам делима добрим, * Сина Твога и Господа нашег, [у]моли Дјево, * да отвори ризнице милосрђа Свога.

[Припев: **П**реподобни оче Никаноре, моли Бога за нас!]*[33]

Чудодејственом Источнику Твоме, Пречиста, * (с)помињућ(и) Хиландарског старца, Никанора благодатног, * и ми, грешни, сада узносимо скрушена срца.

Источнику који кипи Твојом милошћу прибегавамо, * и (к) Теби у невољама и жалостима узвикујемо: * Источи нам, Пречиста, од богатих милосрђа Твојих.

Други. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).

---

[33]* алтернативни припев за тропаре овог Канонâ у којима се помиње преп. старац Никанор.

Ѧ҆гг҃льскагѡ житїѧ̀ жела́ѧ, бг҃оно́сне ѻ҆́че, ✻ мꙋ́жески въ бра́нь дꙋхо́внꙋю
вступи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ ѕлоко́зненнаго вра́га до́блественнѡ попра́лъ є҆сѝ.

Страсти гꙋби́тельныѧ ѿ ср҃ца твоегѡ̀ бо́дреннѡ ѿгонѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆
бл҃гти бж҃твенныѧ чи́стое селе́нїе бы́лъ є҆сѝ: ✻ ны́нѣ же къ
присносꙋ́щнѣй жи́зни преста́вилсѧ є҆сѝ.

Треволне́нїе житє́йское хотѧ́щее тѧ̀ потопи́ти, ✻ мꙋ́жественнѡ
подвиза́ѧсѧ преплы́лъ є҆сѝ, ✻ корабле́цъ дꙋшѝ въ ти́хое приста́нище
хиланда́рское привѧза́въ. Бг҃ор҃ченъ:

Орха́гг҃льскꙋю пѣ́снь, є҆́же ра́дꙋйсѧ, ✻ тебѣ̀ прино́симъ, бг҃оневѣ́сто: ✻
Ра́дꙋйсѧ, гдⷭ҇ь съ тобо́ю, ✻ и҆ тобо́ю съ на́ми бг҃ъ.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Слы́ша дре́вле а҆ввакꙋ́мъ, хрⷭ҇тѐ, чꙋ́дный тво́й слꙋ́хъ, ✻ и҆ стра́хомъ
взыва́ше: ✻ ѿ ю҆́га бг҃ъ прїи́детъ, ✻ и҆ ст҃ы́й ѿ горы̀ пришє́ннныѧ ча́щи, ✻
сп҃стѝ помазанныѧ. ✻ сла́ва си́лѣ твое́й, гдⷭ҇и.

Ка́лѣвскїй предѣ́лъ, и҆мѣ́ѧй нїкола́а и҆ і҆ꙋстї́на ꙗ҆́кѡ велича́йшꙋю
похвалꙋ̀, ✻ стѧжа̀ и҆ тебѐ, всеблж҃е́нне, ✻ и҆ хвалѧ́сѧ взыва́етъ: ✻
сла́ва си́лѣ твое́й, гдⷭ҇и.

И҆мѣ́ѧй любо́вь хрⷭ҇то́вꙋ,*34 ✻ є҆́юже горѧ́ше но́вый бг҃оно́сецъ сїлꙋа́нъ, ✻
И҆ тогѡ̀ жа́ромъ распалѧ́емь, прп҃бне, ✻ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ прⷪ҇ро́къ любвѐ въ
хиланда́рстѣй ѻ҆би́тели.

Ю҆жики твоѝ собира́ютсѧ во хра́мѣ, ✻ є҆го́же созда́лъ є҆сѝ ѿ ѻ҆́тчины
своеѧ̀ въ ди́вцѣхъ,*35 ✻ и҆ со мона́шескою ѻ҆бители въ како́вѣ
взыва́ютъ: ✻ сохранѝ да́же па́ки не прїи́деши, ✻ бж҃е ст҃ы́й и҆ си́льный, дѣла̀
трꙋда̀ нїканѡ́рова. Бг҃ор҃ченъ:

Ра́дость тва́ри принесѐ рж҃тво̀ твоѐ, бц҃е вл҃чце: ✻ и҆ мі́рови
возвѣсти́сѧ мл҃ть вели́кагѡ бг҃а, ✻ взыва́ющаѧ ѿ тьмы̀ грѣхо́вныѧ
лю́ди своѧ̀.

34* у делу текста измењен ред речи због украјања акростиха.
35* у делу текста измењен ред речи због украјања акростиха.

Анђелског живљења желећ(и), богоносни оче, * мушки си у бој духовни ступио, * и злу вештог врага (си) јуначно сатро.

Страсти погубне од срца свога си бодр(ен)о одгонио, * и благодати Божанске чисто (си) станиште био; * а сада си се у вечн(опостојећ)и живот преселио.

Триталасје животно које хоћ(аш)е да те потопи, * меже(сте)вно се подвизавајућ(и) си препливао, * бродић душе у тихо пристаниште Хиландарско привезав(ши). Богородичан:

Арханђелску песму, оно Радуј се, * Теби приносимо, Богоневесто: * Радуј се, Господ (је) с Тобом, * и Тобом (је) с нама Бог.

Трећи. Ирмос:

Слушаше некада Авакум, Христе, чудни Твој говор, * и са страхом викаше: * Од југа ће Бог доћи, * и Светац из горе сеновитог шумарка * да спасе помазане. * Слава сили Твојој, Господе.

Ваљевски крај, имајућ(и) Николаја и Јустина као највећу похвалу, * стече и тебе, свеблажени, * и поносећ(и) се узвикује: * Слава сили Твојој, Господе.

Љубав Христову имајућ(и), * којом гораше нови богоносац Силуан, * и његовим жаром распаљен, преподобни, * показао си се пророк љубави у Хиландарској обитељи.

У храму, који си изградио од очевине своје у Дивцима,*[36] * сабирају се сродници твоји, * и са монашком обитељи у Какову узвикују: * Сачувај док опет не дођеш, * Боже Свети и Силни, дела труда Никаноровог. Богородичан:

Радост творевини донесе Пород Твој, Богородице Владичице; * и свету се објави милост Великога Бога, * који дозива из таме греховне народ свој.

---

[36]* Дивци код Ваљева, родно село старца Никанора.

Пѣснь є҃. Ірмо́съ:

Оу҆жасо́шасѧ всѧ́чєскаѧ ѡ҆ бж҃твеннѣ́й сла́вѣ твое́й: ✻ ты́ бо неискꙋсобра́чнаѧ дѣ́во, ✻ и҆мѣ́ла є҆сѝ во оу҆тро́бѣ надъ всѣ́ми бг҃а, ✻ и҆ родилѧ̀ є҆сѝ безлѣ́тнаго сн҃а, ✻ всѣ́мъ воспѣва́ющымъ тѧ̀ ми́ръ подава́ющаѧ.

Невѣ́сто, бг҃оизбра́ннаѧ ѻ҆троковѝце, ✻ скꙋ́дость слове́съ моѝхъ напо́й вода́ми бл҃гты́ми и҆сто́чника твоегѡ̀, ✻ да произнесꙋ̀ пѣ́снь досто́йнꙋю вели́чествїѧ твоегѡ̀.

Ѻрха́гг҃льско[е] цѣлова́нїе въ недоꙋмѣ́нїи прино́симъ тѝ, вл҃чце: ✻ ра́дꙋйсѧ, ѻ҆троковѝце бг҃ошбра́дованнаѧ: ✻ ра́дꙋйсѧ, дв҃и́це неискꙋсомꙋ́жнаѧ, бг҃а пло́тїю ро́ждшаѧ.

Моегѡ̀ ср҃ца ѡ҆жесточе́нїе оу҆бл҃жѝ, дв҃и́це, ✻ водо́ю и҆сте́кшею ѿ цѣльбоно́снагѡ и҆сто́чника твоегѡ̀, ✻ и҆ оу҆гасѝ лю́то[е] разжже́нїе стр҃те́й моѝхъ.

Токи и҆сцѣле́нїѧ ѻ҆би́льнѡ доны́нѣ подаю́тсѧ, премл҃тиваѧ, ✻ въ бѣда́хъ и҆ ско́рбехъ притека́ющымъ ✻ ко хра́мꙋ [и҆лѝ: і҆кѡ́нѣ] живоно́снагѡ и҆сто́чника твоегѡ̀.

Ѻ҆́бразъ бг҃омт҃ре чꙋдотво́рный бл҃голѣ́пнѡ почита́юще, ✻ и҆ и҆сто́чникꙋ щедро́тъ [съ] вѣ́рою и҆ оу҆пова́нїемъ притека́юще, ✻ первообра́знѣй поклоне́нїе прино́симъ.

Ѣ-й. Ірмо́съ:

Бж҃їимъ свѣ́томъ твои́мъ, бл҃же, ✻ оу҆тренюющихъ тѝ дꙋ́шы любо́вїю ѡ҆зарѝ, молю́сѧ, ✻ тѧ̀ вѣ́дѣти, сло́ве бж҃їй, и҆стиннаго бг҃а, ✻ ѿ мра́ка грѣхо́внагѡ взыва́юща.

Ѻгг҃лоп҃бнагѡ житїѧ̀ добро́тами предꙋкраси́всѧ, ✻ и҆зра́дною бл҃гтїю ста́рчества возсїѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ бг҃омꙋ́дрѡ мнѡ́гаѧ ча̑да дх҃ѡ́внаѧ наставлѧ́лъ є҆сѝ.

Ра́достїю не ѿ сегѡ̀ мі́ра ✻ ср҃ца̀ срѣта́ющихъ тѧ̀ и҆сполнѧ́лъ є҆сѝ: ✻ и҆ дꙋ́шы оу҆нива́ющихъ ко трезве́нїю дх҃о́вномꙋ ✻ поꙋче́ньми твои́ми возбꙋжда́лъ є҆сѝ.

Песма 5. Ирмос:

Ужасну се све и сва пред божанственом славом Твојом; * јер си Ти, неискусобрачна, Дјево, * понела у утроби Бога над свима; * и родила (си) безвременог Сина, * Ти која свима који Те опевају мир дајеш.

Невјесто, Богоиз(а)брана Дев(ојч)ице, * оскудност речи мојих напој водама благодатним Источника Твога, * да бих произнео песму достојну величанства Твога.

Арханђелски поздрав у недоумици приносимо Ти, Владичице: * Радуј се, Дев(ојч)ице Богообрадована; * радуј се, Дјевице неискусомужна, која Бога телом роди.

Мога срца окорелост ублажи, Дјевице, * водом истеклом од целбоносног Источника Твога, * и угаси опако распаљење страсти мојих.

Токови исцељења се обилно до сада (по)дају, Премилостива, * онима који у бедама и невољама притичу * (к) храму [или: икони] Живоносног Источника Твога.

Образ Богоматере чудотворни благољепно поштујућ(и), * и Источнику милосрђā *[с]* вером и *[по]*уздањем притичућ(и), * Првообразној поклоњење приносимо.

Други. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују *[с]* љубављу, молим се, * да *[у]*познају Те*[бе]*, Речи Божија, Бога истинитог, * који дозива из мрака греховног.

Анђелоподобног живота лепотама преукрасив(ши) се, * изванредном благодећу старчества си засијао, * и богомудро (си) многа чеда духовна водио.

Радошћу не од овог света * срца оних који те сретаху си испуњавао; * и душе клонулих ка трезвености духовној * поукама твојим (си) разбуђивао.

Цѣломѹ́дрїемъ и҆ кро́тостїю, ѡ҆дѣ́ѧвсѧ, нїканѡ́ре пра҃бне: ✻ всѣ́хъ ц҃рю̀ при́снѡ предстои́ши, ✻ и҆ мо́лишисѧ ѡ҆ дѹша́хъ на́шихъ. Бг҃ор҃ченъ:

Сокрѹшѝ воста̑нїѧ вра̑гъ лю́тыхъ, ✻ ско́рѡ предварѝ и҆ и҆схити́ ны ѡ҆ѕлобле́нїй и҆́хъ, ✻ дв҃о ч҃таѧ, мл҃твами твои́ми.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ просвѣще́нїе на́ше сы́й, хр҃тѐ, ✻ просвѣтѝ на́съ, защи́тителю жи́зни на́шеѧ, ✻ и҆ сохрани́ ны надѣ́ющыѧсѧ на тѧ̀.

Ѡ҆тлѣ́ннѣмъ не радѣ́лъ є҆сѝ, ✻ но ꙗ҆́кѡ цвѣ́тъ се́льный преѹспѣва́лъ и҆ цвѣта́лъ є҆сѝ: ✻ прецвѣта́въ же не и҆зчезнѹ́лъ є҆сѝ, ✻ въ ц҃рствїе бо хр҃то́во преста́вилсѧ є҆сѝ.

Ѧ҆ко неизслѣ́димыхъ глѹби́нъ любвѐ бж҃їѧ, ✻ мѹ́дрѡ досѧгнѹ́лъ є҆сѝ, нїканѡ́ре: ✻ и҆ ѹ҆ко́твивсѧ та́мѡ, ✻ мі́рови и҆сплы́лъ є҆́сть вѣне́цъ бл҃ги́хъ дѣ́лъ твои́хъ.

Но́ги своѧ̑ въ ю҆́ности напра́вивъ къ стезѧ́мъ горы̀ ст҃ы́ѧ, ✻ восходи́лъ є҆сѝ ѿ си́лы въ си́лѹ, ✻ и҆ ѿ сла́вы въ сла́вѹ, вои́стиннѹ вѣ́чнѹю. Бг҃ор҃ченъ:

Ѹ҆дова крѣ́пость ꙗ҆ви́сѧ непостоѧ́нною, ✻ ѿ чре́ва бо твоегѡ̀ проше́дый ✻ и҆ во глѹбины̑ преспо́днїѧ соше́дый, ✻ сн҃ъ тво́й, пречт҃таѧ, ✻ ѿ и҆стлѣ́нїѧ на́съ свободѝ.

Пѣ́снь ѕ҃. І҆рмо́съ:

Бж҃твенное сїѐ и҆ всечт҃но́е ✻ соверша́юще пра́зднество, бг҃омѹ́дрїи, бг҃омт҃ре, ✻ прїнди́те, рѹка́ми воспле́щимъ, ✻ ѿ неѧ̀ ро́ждшагосѧ бг҃а сла́вимъ.

Кі́й ѧ҆зы́къ земноро́дныхъ [воз]мо́жетъ досто́йнѡ ѹ҆краси́ти ✻ красотѹ̀ дв҃ства твоегѡ̀, бг҃оѻтроковѝце, вопроша́емсѧ; ✻ и҆ тѣ́мже тѝ недоѹмѣ́ющесѧ зове́мъ ѻ҆бы́чно[е]: ✻ ра́дѹйсѧ, дв҃о ч҃таѧ.

Ѹмѹ́ще вѣ́рнїи, и҆сто́чникъ тво́й, бц҃е, ✻ ꙗ҆́кѡ прибѣ́жище и҆ врачѣ́вство, и҆ и҆сцѣле́нїй сокро́вище, ✻ скорбе́й и҆ болѣ́зней всѧ́кихъ и҆збавлѧ́емсѧ.

Исцѣле́нїй тѧ̀ и҆сто́чникъ показа̀, ✻ во ѹ҆тро́бѹ твою̀ всели́выйсѧ, ✻ и҆мт҃и, дв҃о ч҃таѧ: ✻ и҆сцѣлѝ ѹ҆̀бо и҆ тѣлесѐ моегѡ̀ неможе́нїе, молю́сѧ.

Целомудр(ен)ошћу и кротошћу, оденув(ши) се, Никаноре преподобни; * пред Царем свих стално стојиш, * и молиш се за душе наше. Богородичан:

Скрши подизања непријатеља опаких, * (у)брзо предухитри и истргни нас *[од]* злобљењā њихових, * Дјево чиста, молитвама Твојим.

Трећи. Ирмос:

Ти Који си наше просвећење, Христе, * просвети нас, Заштитниче живота нашега, * и сачувај нас који се надамо у Тебе.

О пропадљивом ниси бринуо, * него си као цвет пољски успевао и цветао; * али прецветавши ниси ишчезао, * јер си се у Царство Христово преселио.

До неистраживих дубина љубави Божије, * мудро си досегао, Никаноре; * и усидривши се тамо, * свету је испливао венац добрих дела твојих.

Ноге своје у младости упутивши стазама Горе Свете, * усходио си из силе у силу, * и из славе у славу, заиста вечну. Богородичан:

Адова моћ показа се неодрживом, * јер из утробе Твоје изишавши * и у дубине подземља сишавши, * Син Твој, Пречиста, * од пропасти нас ослободи.

Песма 6. Ирмос:

Божанствено ово и свечасно * свршавајућ(и) празновање Богоматере, богомудри, * ходите, рукама запљешћимо, * *[и]* од Ње рођеног Бога *[про]*славимо.

Који језик на земљи рођених може достојно да украси * красоту девства Твога, Богодев(ојч)ице, питамо се? * и стога Ти у недоумици узвикујемо уобичајено: * Радуј се, Дјево чиста.

Вѣрни, имајућ(и) Источник Твој, Богородице,*[37] * као прибежиште и лекарство, и исцељењā ризницу, * *[од]* невоља и бол(ест)и свак*[аквх]*их се избављамо.

Исцељењā Источник*[ом]* Те показа, * Онај који се у утробу Твоју усели(о), * Мати, Дјево чиста; * исцели стога и тела мога немоћ, молим се.

---

[37]* ред речи у делу текста измењен због украјања акростиха.

Скорбе́й нашє́ствїѧ смꙋща́ютъ срⷭ҇це моѐ: ✻ но, ра́дость нетлѣ́ннꙋю ро́ждшаѧ, бг҃оневѣ́сто, ✻ ѡ҆бра́дꙋй мѧ̀ ѡ҆блобыза́нїемъ чꙋдотво́рнагѡ ѻ҆́браза [и҆сто́чника] твоегѡ̀.

Цр҃ѧ ми́ра, хрⷭ҇та̀, ро́ждшаѧ, вл҃чце: ✻ и҆зба́ви ѿ растлѣ́нїй и҆ ва́рварскихъ нахожде́нїй ✻ гра́дъ на́шъ [и҆лѝ: ве́сь на́шꙋ, ѻ҆би́тель на́шꙋ], чествꙋ́ющїй [и҆лѝ: чествꙋ́ющꙋю] чꙋдотво́рный и҆сто́чникъ [и҆лѝ: ѻ҆́бразъ] тво́й.

Є҃-й. І҆рмо́съ:

Житє́йское мо́ре, воздвиза́емое ✻ зрѧ̀ напа́стей бꙋ́рею, ✻ къ ти́хомꙋ приста́нищꙋ твоемꙋ̀ ✻ прите́къ, вопїю̀ ти: ✻ возведѝ ѿ тлѝ живо́тъ мо́й, ✻ многомл҃тиве.

Ѐдѡ́нскагѡ ве́рта бг҃оро́дична прекра́сное рꙋкосажде́нїе, ✻ и҆ се́рбскагѡ ро́да бл҃гоꙋха́нное процвѣте́нїе, ✻ нїканѡ́ра похвалѧ́емъ, прⷭ҇бїемъ всемꙋ̀ правосла́вїю возсїѧ́вшаго.

Многообра́знагѡ пристра́стїѧ въ ю҆́ности ѹ҆дали́всѧ, ✻ въ хиланда́рстѣй ла́врѣ страннолю́бнѡ водвори́лсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ въ не́й мона́шествꙋющымъ ѻ҆́бразъ бы́лъ є҆сѝ.

Ѹ҆се́рдна мл҃твенника ро́дꙋ се́рбскомꙋ, ✻ и҆ хиланда́рстѣй ла́врѣ стра́жа неꙋсы́пна, ✻ въ послѣ́днѧѧ лѣ́та проѧви́ тѧ гдⷭ҇ь. Бг҃орⷭ҇ченъ:

Тобо́ю, бг҃оро́дительнице, свѣ́тъ возсїѧ̀ вселе́ннѣй: ✻ ты́ бо всѣ́хъ зижди́телѧ родила̀ є҆сѝ, всечⷭ҇таѧ: ✻ є҆го́же молѝ, дарова́ти на́мъ ве́лїю мл҃ть.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ і҆ѡ́нꙋ прⷪ҇ро́ка, возведѝ, хрⷭ҇тѐ бж҃е, ✻ живо́тъ мо́й ѿ тлѝ, ✻ вопїю̀ ти, чл҃вѣколю́бче, ✻ ꙗ҆́кѡ жи́знь ѹ҆ тебѐ є҆́сть, ✻ и҆ нетлѣ́нїе и҆ си́ла.

Шата̑нїѧ волкѡ́въ же́злъ па́стырскїй мꙋ́дрости твоеѧ̀ разгна̀,*38 ✻ и҆ къ жи́зни нетлѣ́ннѣй приведѐ ✻ на́съ, ча̑да твоѧ̑, нїканѡ́ре, ✻ во є҆́же вопи́ти хрⷭ҇то́вѣ си́лѣ.

На́мъ прибѣга́ющымъ къ ра́цѣ моще́й твои́хъ, ✻ и҆справле́нїе житїѧ̀ да́рꙋй, ѻ҆́че бл҃гі́й: ✻ и҆ ѿ и҆стлѣ́нїѧ на́съ и҆зведѝ, ✻ ꙗ҆́кѡ жи́зни бж҃твенныѧ сообщникъ.

38* у делу текста измењен ред речи због украјања акростиха.

Срце моје смућују наиласци невоља; * но, Ти која роди Радост непропад*[љ]*иву, Богоневјесто, * обрадуј ме целивањем чудотворног образа [Источника] Твога.

Цара мира, Христа, родив(ши), Владичице; * избави од разарања и варварских најезди * град наш [или: село наше, обитељ нашу] који [или: које, која] поштује чудотворни Источник [или: образ] Твој.

Други. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * *[к]* тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Атонског врта Богородич(и)ног прекрасни рукосад, * и Србског *[на]*рода миомирисни процват, * Никанора похваљујемо, преподобношћу свему Православљу засијалог.

Многовидне пристрасности у младости удаљив(ши) се, * у Хиландарској лаври си се странољубиво настанио, * и у њој (си) монахујућима образ*[ац]* био.

Усрдног молитвеника *[на]*роду Србском, * и Хиландарској лаври стражара неуспављивог, * у последња лета пројави те Господ.

Богородичан:

Тобом, Богородитељко, светлост засија васељени; * јер си Ти Створитеља свих родила, Свечиста; * Њега моли, да нам дарује велику милост.

Трећи. Ирмос:

Као Јону пророка, изведи, Христе Боже, * живот мој из трулежи, * вапијем ти, Човекољупче, * јер је у Теби живот, * и нетрулежност и сила.

Штап пастирски мудрости твоје нападе вукова разагна, * и ка животу нетрулежном приведе * нас, чеда твоја, Никаноре, * да вапијемо Христовој сили.

Нама који прибегавамо гробу моштију твојих, * исправљење живљења даруј, оче добри; * и из трулежи нас изведи, * као живота Божанског заједничар.

И́стинꙋ тр҃чнагѡ бг҃а въ свобо́дѣ по́двига позна́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ бж҃твеннꙋю любо́вь разꙋмѣ́лъ є҆сѝ, ✻ ꙗ҆́же ѿ тлѝ и҆збавлѧ́етъ ꙗ҆́кѡ і҆ѡ́на вопїѧ́щихъ. Бг҃ор҃ченъ:

Кото́рый всѧ̑ твори́тъ во́лею свое́ю, ✻ въ твою̀ восхотѣ̀ вели́тисѧ пречⷭ҇тꙋю ᲂу҆тро́бꙋ, бц҃е вл҃чце: ✻ препросла́вленный въ вели́цѣмъ совѣ́тѣ свое́мъ, ✻ ꙗ҆́кѡ ст҃ы́й и҆ ди́вный.

Конда́къ, гла́съ г҃.

[Творе́нїе ки́ръ і҆рине́а [до́брїевича],

бы́вшагѡ є҆пⷭ҇кпа а҆ѵстралїйско-новозела́ндскагѡ]:

Ра́дꙋйсѧ дне́сь но́вый хиланда́ре, ✻ да́льнѣйшїй ст҃оса́ввскїй монасты́ре, ✻ въ тебѣ́ бо просла́висѧ проигꙋ́менъ хиланда́рскїй, ✻ ста́рецъ нїканѡ́ръ, ст҃ого́рскїй и҆ а҆ѵстралїйско-новозела́ндскїй: ✻ съ тобо́ю ликꙋ́етъ всѐ правосла́вїе ѻ҆кеа́нїи, ✻ мы́ же дх҃ѡ́внаѧ ча̑да ста́рчєва согла́снѡ вопїе́мъ ✻ бл҃года́р[ствен]ными пѣ́сньми творцꙋ̀ всегѡ̀ ми́ра: ✻ сп҃стѝ на́съ тогѡ̀ ѻ҆ч҃ескими мл҃твами. Ікосъ:

И́мѣѧ ѿ ра́нныѧ ю҆ности ве́лїе жела́нїе къ равноа́гг҃льномꙋ житїю̀, ✻ се́рбское ѻ҆ч҃ество и҆ до́мъ роди́телей ѡ҆ста́вилъ є҆сѝ, ✻ и҆ а҆дѡ́на и҆ хиланда́рскїѧ ла́ѵры дости́гъ, ✻ въ мона́шескꙋю ри́зꙋ ѡ҆блѐклсѧ є҆сѝ, бл҃же́нне: ✻ и҆мѣ́ѧ же ве́лїю любо́вь къ ро́дꙋ своемꙋ̀ се́рбскомꙋ, ✻ и҆ жела́ѧ сп҃се́нїѧ лю́демъ є҆гѡ̀ ✻ и҆ ѡ҆бновле́нїѧ держа́вѣ є҆гѡ̀, ✻ па́ки въ пѡ́зднѧѧ лѣ̑та своѧ̑, а҆́ки нѣ́кїй мѡѷсе́й но́вый, ✻ на землѝ се́рбстѣй и҆ междꙋ̀ бра́тїею свое́ю ѡ҆брѣ́лсѧ є҆сѝ. ✻ сегѡ̀ ра́ди, сицева́ѧ тѝ взыва́емъ: Ра́дꙋйсѧ, ѿ ю҆ности твоеѧ̀ ве́сь гдⷭ҇еви ѿда́выйсѧ: ✻ ра́дꙋйсѧ, мона́шескагѡ житїѧ̀ возжелѣ́вый. ✻ ра́дꙋйсѧ, ѻ҆ч҃ество твоѐ ѡ҆ста́вивый: ✻ ра́дꙋйсѧ, въ горѣ̀ а҆дѡ́нстѣй вели́выйсѧ. ✻ ра́дꙋйсѧ, всѧ̑ вре́меннаѧ ꙗ҆́кѡ сꙋ́єтнаѧ ѿложи́вый: ✻ ра́дꙋйсѧ, пло́ть воздержа́нїемъ дꙋ́хꙋ покори́вый. ✻ ра́дꙋйсѧ, къ бг҃омы́слїю ᲂу҆мо́мъ впери́выйсѧ: ✻ ра́дꙋйсѧ, къ братолю́бїю ср҃цемъ приклони́выйсѧ. ✻ ра́дꙋйсѧ, за́пѡвѣди гдⷭ҇нѧ бо́дрѡ и҆спо́лнивый: ✻ ра́дꙋйсѧ, бг҃а и҆ сво́й ро́дъ ꙗ҆́коже подоба́етъ возлюби́вый. ✻ ра́дꙋйсѧ, землѝ а҆ѵстра́лїйскїѧ и҆ ѻ҆кеа́нїйскїѧ но́вое ѡ҆ст҃е́нїе: ✻ ра́дꙋйсѧ, ново-хиланда́рскїѧ ѻ҆би́тели прославле́нїе. Лю́дїе:

Ра́дꙋйсѧ, ста́рче нїканѡ́ре, ро́да се́рбскагѡ въ ра́спрѣхъ и҆змире́нїе.

Истину Тројичног Бога у слободи подвига си спознао, * и Божанску љубав разумео, * која из пропасти избавља оне који као Јона вапију. Богородичан:

Који све чини вољом Својом, * у Твоју зажеле да се настани пречисту утробу, Богородице Владичице; * Препрослављени у великом савету Свом, * као Свети и Дивни.

Кондак, глас 3.

[Творење г. Иринеја (Добријевића), бившег еп. Аустралијско-Новозеландског]:*[39]

Радуј се данас Нови Хиландаре,*[40] * најудаљенији Светосавски манастире, * јер у теби се прослави про-игуман Хиландарски, * старац Никанор, Светогорски и Аустралијско-Новозеландски. * С тобом ликује све Православље Океаније, * а ми духовна деца старчева сложно кличемо * захвалним песмама Творцу свега света: * да нас спасе његовим очинским молитивама. Икос:

Имајућ(и) од ране младости велику жељу за равноанђелским животом, * Србску отаџбину и дом родитељā си оставио, * и до Атона и Хиландарске лавре стигав(ши), * у монашку ризу си се обукао, блажени; * а имајућ(и) велику љубав према *[на]*роду своме Србском, * и желећ(и) спасење људима његовим * и обновљење држави његовој, * опет си се у позна лета своја, као неки Мојсеј нови, * на земљи Србској и међу браћом својом обрео. * Тога ради, овако ти узвикујемо: * **Р**адуј се, јер си се од младости своје сав Господу предао; * радуј се, јер си монашко живљење зажелео. * Радуј се, јер си отаџбину своју оставио; * радуј се, јер си се на гори Атонској населио. * Радуј се, јер си све *[при]*времено као сујетно одбацио; * радуј се, јер си тело уздржањем духу покорио. * Радуј се, јер си ка Бого(раз)мишљ(ањ)у умом узлетео; * радуј се, јер си се (к) братољубљу срцем приклонио. * Радуј се, јер си заповести Господње бодро испуњавао; * радуј се, јер си Бога и свој *[на]*род како приличи љубио. * Радуј се, земље Аустралијске и Океанијске ново *[п]*освећење; * радуј се, Ново-хиландарске обитељи прослављење. Народ:

Радуј се, старче Никаноре, народа Србског у распрама измирење.

---

[39]* наша незнатна прерада и превод на цсл кондака, који је на србском језику саставио г. Иринеј (Добријевић) у време када је био еп. Аустралијско-Новозеландски. [Певати у митрополији Аутралијско-Новозеландској.]

[40]* манастир св. Саве у Илајну, Аустралија.

Сѵ҃наѯа́рь.*[41]

Мі҃ца февроуа́рїа, въ д҃і-й [и҆лѝ: і҆ꙋ́лїа, въ к҃и-й] де́нь, па́мѧть совершаемъ пра҃вднагѡ и҆ бг҃оно́снагѡ ста́рца и҆ ѻ҆ц҃а на́шегѡ нїканѡ́ра (са́ввича), а҆рхїмандрі́та и҆ проигꙋ́мена ст҃ы́ѧ цр҃кїѧ ла́вры хиланда́рѧ, во ст҃ѣ́й горѣ̀ а҆ѳѡ́нстѣй.

Стїхъ: Со ст҃ы́мъ са́ввою и҆ а҆ѳѡ́нскими ѻ҆ц҃ы̑ ликꙋ́й во вѣ́ки,
достохва́льный ѻ҆́че [на́съ] недосто́йныхъ ча̑дъ [твои́хъ].

Сей пра҃вдный и҆ бг҃оно́сный ѻ҆ц҃ъ на́шъ нїканѡ́ръ, пло́тское ѻ҆́чество и҆мѣ́ѧше бл҃горо́днꙋю зе́млю се́рбскꙋю, ѿ неѧ́же прозѧбѐ ꙗ҆́кѡ нѣ́каѧ чꙋде́снаѧ ѿра́сль, во є҆́же бы́ти є҆мꙋ̀ дх҃о́вно пресажде́ннꙋ во бл҃гве́ннѣмъ ве́ртѣ бг҃омт҃ре, и҆ та́кѡ показа́тисѧ прекра́снꙋ въ сынѣ́хъ се́рбскихъ, и҆ дх҃оно́снꙋ во ѻ҆ц҃ѣ́хъ а҆ѳѡ́нскихъ. рожде́нъ бѣ̀ лѣ́та ѧ҆ц҃в-гѡ въ ди́вцѣхъ бли́зъ ва́лѣва, въ сѣ́мени са́ввича. въ кѐ-омꙋ лѣ́тꙋ пѣ́шеше́ствꙋетъ на ст҃оиме́ннꙋю го́рꙋ, бы́въ та́кѡ мно́гихъ бг҃орачи́тельныхъ дꙋ́шъ, ꙗ҆́коже ю҆́наго ра́стка не́манича, дх҃о́вный возлѣ́дователь. во ст҃ѣ́й цр҃тѣ́й ла́врѣ пра҃вдныхъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ сѵ҃меѡ́на и҆ са́ввы, ѻ҆́нъ преспѣва́ше въ добродѣ́тели и҆ по́двизѣ, та́кѡ да бра́тїѧ мно́гажды хотѧ́ше є҆го̀ поста́вити во и҆гꙋ́мена, є҆́же ѻ҆́нъ не восхотѣ̀ прїѧ́ти и҆зъ смире́нїѧ, вмѣнѧ́ѧ прест҃ꙋ́ю бц҃ꙋ и҆гꙋ́менїею хиланда́рскою: и҆збра́нъ бѣ̀ въ є҆пі́тропа и҆ дх҃о́вника монастырѧ̀ хиланда́ра, па́че же и҆ про́т[ос]а всеѧ̀ гра́дины бг҃омт҃рни. є҆гѡ̀ не ма́лый бл҃гтно-подви́жническїй ѻ҆́пытъ и҆ и҆зрѧ́днѡ попече́нїе въ бг҃оввѣ́ренныхъ є҆мꙋ̀ до́лжностємъ, вчини́ша є҆го̀ въ знамени́тыхъ ста́рцєвъ и҆ подви́жникѡвъ се́рбскїѧ дх҃о́вности, ѿ хиланда́ра чре́зъ се́рбскїѧ зе́мли, всѐ до а҆ме́рики и҆ а҆встра́лїи. нарочи́тое ста́рчево призва́нїе бѣ̀ дх҃о́вно помощѝ своемꙋ̀ ро́дꙋ, ѡ҆брѣ́тшꙋсѧ полови́нною прошє́дшагѡ вѣ́ка въ вели́цѣй дх҃о́внѣй а҆́лчбѣ. ста́рецъ нїканѡ́ръ тогда̀, и҆ по сꙋ́хꙋ пꙋтеше́ствꙋѧ и҆ по мо́рю и҆ воздꙋ́хꙋ пловѧ̀, се́рбскомꙋ ро́дꙋ въ ѻ҆́чествїи и҆ разсѣ́ѧнїи приноша́ше ми́ръ бж҃їй, бл҃гве́нїе бц҃ы и҆ ст҃а́гѡ са́ввы, свидѣ́нїе цр҃ко́внагѡ є҆ди́нства и҆ бра́тскїѧ любвѐ. є҆гѡ̀ ст҃оса́ввскїй по́двигъ ѡ҆сꙋ́ществова́сѧ и҆ въ зда́нїи цр҃кве въ ди́вцѣхъ, хиланда́рскагѡ мето́ха въ како́вѣ и҆ є҆щѐ на нѣ́колицѣхъ мѣ́стѣхъ въ се́рбїи, ꙗ҆́коже и҆ въ зачи́тѣ хиланда́рскагѡ дх҃о́внагѡ наслѣ́дїѧ. на послѣ́днѣмъ ѿ є҆гѡ̀ мїссїоне́рскихъ пꙋтеше́ствїй д҃-гѡ ма́рта ѧ҆ц҃ч-гѡ го́да въ недѣ́лю правосла́вїѧ, ѿ а҆встра́лїи гдⷭ҇ь къ себѣ̀ призва̀ своего̀ бл҃га́го и҆ вѣ́рнаго раба̀, бл҃же́ннаго ста́рца нїканѡ́ра, всели́въ є҆го̀ въ возлю́бленныхъ [є҆мꙋ̀] ст҃ы́хъ пре́дкѡвъ. сохране́нъ є҆́сть въ монастырѣ̀ ст҃а́гѡ са́ввы въ и҆ла́йнѣ, въ да́льнѣй а҆встра́лїи, бы́въ та́кѡ пе́рвый правосла́вный и҆ ст҃ого́рскїй подви́жникъ сегѡ̀ контїне́нта.

Тогѡ̀ ст҃ы́ми и҆ бг҃оꙋго́дными мл҃твами, гдⷭ҇и і҆и҃се хр҃тѐ, сн҃е бж҃їй, поми́лꙋй и҆ сп҃сѝ на́съ. А҆ми́нь.

---

[41]* Зор.А.Ст-ов превод на цсл. завршен 2. јула 2019. г.; доредигован 7. окт. 2019. г.

Синаксар.*[42]

Месеца фебруара, у 19 [или: јула, у 28]. дан спомен вршимо преподобног и богоносног старца и оца нашег Никанора (Савића), архимандрита и проигумана свете царске лавре Хиландара, на Светој Гори Атонској.

Стих: **С**а светим Савом и Атонским оцима ликуј у векове,
достојни хвале оче [нас] недостојних чеда [твојих].

Овај преподобни и богоносни отац наш Никанор, за телесну отаџбину имаше благородну земљу Србску, из које изниче као нека чудесна младица, да би био духовно пресађен у благословеном врту Богомајке, и тако се показао прекрасан међу синовима Србским, и духоносан међу оцима Атонским. Рођен би 1902. године у Дивцима код Ваљева, у породици Савића. У двадесетпетој години пешице одлази на Светоимениту Гору, поставши тако многих богочежњивих душа, попут младог Растка Немањића, духовни следбеник. У светој царској лаври преподобних отаца наших Симеона и Саве, он брзо напредоваше у врлини и подвигу, тако да је братија више пута хтела да га постави за игумана, што он није хтео да прихвати из смирења, сматрајући Пресвету Богородицу за Хиландарску игуманију; биран је за епитропа и духовника манастира, као и за прот(ос)а целе градине Богоматерине. Његово не мало благодатно-подвижничко искуство и изврсно старање на богоповереним му дужностима, сврстали су га у знамените старце и подвижнике србске духовности, од Хиландара преко србских земаља, све до Америке и Аустралије. Нарочито старчево призвање било је да духовно помогне своме народу, који се половином прошлог века нашао у тешкој духовној глади. Старац Никанор је тада, и копном путујући и морем и ваздухом пловећи, србском народу у отаџбини и расејању доносио мир Божији, благослов Богородице и светог Саве, сведочење црквеног јединства и братску љубав. Његов светосавски подвиг оличен је и у градњи цркве у Дивцима, Хиландарског метоха у Какову и на још неколико места у Србији, као и заштити Хиландарског духовног наслеђа. На последњем од његових мисионарских путовања, 4. марта 1990. године у Недељу Православља, из Аустралије је Господ себи призвао свог доброг и верног слугу, блаженог старца Никанора, настанивши га међу вољене [му] свете претке. Сахрањен је у манастиру светог Саве у Илајну, у далекој Аустралији, поставши тако први православни и светогорски подвижник овог континента.

Његовим светим и богоугодним молитвама, Господе Исусе Христе, Сине Божији, помилуј и спаси нас. **А**мин.

---

[42]* састав Лазарев, минимална допуна и прерада Зор.А.Ст-ова.

Пѣ́снь з҃. І҆рмо́съ:

Не послꙋжи́ша тва́ри бг҃омꙋ́дрїи па́че созда́вшаго, ✻ но ѻ҆́гненное прещє́нїе мꙋ́жески попра́вше, ра́довахꙋсѧ поюще: ✻ препѣ́тый ѻ҆ц҃е́въ гдⷭ҇ь и҆ бг҃ъ, блгⷭ҇вє́нъ є҆сѝ.

Ѣ́здѧй на херꙋві́мѣхъ, ✻ сѐ всели́сѧ во ᲂу҆тро́бꙋ чⷭ҇тыѧ бг҃оѻтроковѝцы, ✻ є҆́йже а҆́гг҃ли воспѣва́ютъ бл҃говѣ́стно[е]: ✻ ра́дꙋйсѧ, дв҃о ѡ҆бра́дованнаѧ, съ тобо́ю гдⷭ҇ь.

Лю́тѣ потопля́емꙋ бꙋ́рею ско́рбныхъ ѡ҆бстоѧ́нїй, ✻ и҆зба́вительнꙋю простри́ ми рꙋ́кꙋ, вл҃чце, ✻ возводѧ́щи мѧ̀ ѿ глꙋбины̀ мои́хъ поползнове́нїй.

Ѐда̀ и҆зба́влюсѧ вра́жїихъ соблазнъ, молю́сѧ: ✻ бл҃гоꙋтро́бїѧ вода́ми напо́й жа́ждꙋщꙋю дꙋ́шꙋ мою̀, ✻ є҆ди́на и҆источи́вшаѧ и҆сто́чникъ жи́зни, хрⷭ҇та̀ гдⷭ҇а.

Ни́ва [а҆́зъ] є҆́смь ненаводне́ннаѧ и҆ ве́ртъ запꙋсте́нъ, ✻ и҆источи́ ми бл҃года̑тныѧ во́ды ѿ и҆сто́чника твоегѡ̀, преблѧ́ннаѧ ѻ҆троковѝце: ✻ да и҆́ми напои́всѧ пи́во новоживо́тїѧ предвкꙋ́шꙋ.

І҆а́кѡвлю тѧ̀ лѣ́ствицꙋ прⷪ҇ро́цы прообразова́ша, ✻ ѻ҆ц҃ы̀ сꙋ́щꙋю вс҃ꙋ и҆сповѣ́даша: ✻ мы́ же, [ѡ҆]скꙋ́днїи, по могꙋ́ществꙋ, пѣ́сненнѡ тѧ̀ велича́емъ.

Є҃-й. І҆рмо́съ:

Росода́тельнꙋ ᲂу҆́бѡ пе́щь ✻ содѣ́ла а҆́гг҃лъ преподѡ́бнымъ ѻ҆трокѡ́мъ, ✻ халде́и же ѡ҆палѧ́ющее велѣ́нїе бж҃їе, ✻ мꙋчи́телѧ ᲂу҆вѣ́щѧ̀ вопи́ти: ✻ блгⷭ҇вє́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Дє́мѡнскїѧ кѡ́зни поще́нїемъ и҆зрѧ́днымъ ✻ всѧ̑ ᲂу҆праздни́лъ є҆сѝ, ѻ҆́че преп҃бне: ✻ и҆ безплѡ́тнымъ равностоѧ́теленъ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, взыва́ѧ: ✻ блгⷭ҇вє́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Ра́достнѡ гдⷭ҇еви и҆ бли́жнимъ слꙋжѧ̀, ✻ въ по́двизѣхъ дено́щныхъ бо́дрствꙋѧ, ✻ въ домꙋ̀ прп҃бныхъ сꙋмеѡ́на и҆ са́ввы, бг҃обл҃же́нне, ✻ ꙗ҆́кѡ ᲂу҆тварь прекра́снаѧ возсїѧ́лъ є҆сѝ, вопїѧ̀: ✻ блгⷭ҇вє́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Песма 7. Ирмос:

Не послужише творевини, богомудри, више него Створитељу; * но претњу огњем мушки сатрв(ши), радоваху се појућ(и): * Свеопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Ево, онај који језди*[43] на херувимима, * усели се у утробу чисте Богодев(ојч)ице, * којој анђели (по)певају благовестно: * Радуј се, Дјево обрадована, с Тобом *[је]* Господ.

Иуто потапаном буром невољних напад(ај)а, * избавитељну ми пружи руку, Владичице, * узводећ(и) ме из дубине мојих посрнуће̄.

Да бих се избавио вражијих саблазни, молим се: * Водама милосрђа̑ напој (о)жедн(ел)у душу моју, * Једина која источи Источник живота, Христа Господа.

Нива сам [ја] ненаводњена и врт запуштен, * источи ми благодатне водē од Источника Твога, преблажена Дев(ојч)ице; * да напојив(ши) се њима пиће Новог живота предокусим.

[К*ао]* Јаковљеву лествицу пророци Те прасликоваше, * оц(ев)и *[као]* истиниту Богородицу исповедаше, * а ми, оскудни, по могућности, песмама Те величамо.]*[44]

Други. Ирмос:

Анђео учини да *[усијана]* пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која *[с]*пали Хајдејце, * мучитеља убеди да *[с њима]* кличе: * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

Демонске препредености пошћењем изванредним * све си уништио, оче преподобни; * и безтелеснима равностоја(тељ)а)н си се јавио, узвикујућ(и): * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

Радосно Господу и ближњима служећ(и), * у подвизима данонећним бод(а)р(ств)ујућ(и), * у дому преподобних Симеона и Саве, богоблажени, * као утвар прекрасна си засијао, вапијућ(и): * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

---

[43]* ред речи у делу текста измењен због украјања акростиха.

[44]* овај тропар је сувишан за акростих на српском.

Аустра́лїю далеча́йшую братолю́бнѡ дости́глъ є҆сѝ, Ꙋ и҆ бж҃їимъ
промышле́нїемъ та́мѡ преста́вилсѧ є҆сѝ, Ꙋ да мощьмѝ свои́ми
зе́млю неизслѣ́дованную ѡ҆ст҃и́ши, Ꙋ во є҆́же и҆ є҆́й, бл҃гове́нною сꙋ́щи,
вопи́ти: Ꙋ бл҃гове́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ. Бг҃ородичнъ:

Ѻрꙋ́жїемъ на́съ грѣха̀ ѹ҆ѧ́звленныхъ, Ꙋ пречи́стаѧ бц҃е, не пре́зри: Ꙋ но,
посѣща́й на́съ при́снѡ млⷭ҇тїю твое́ю, Ꙋ во є҆́же и҆ на́мъ,
поми́лѡванныхъ сꙋ́ще, взыва́ти тебѣ̀: Ꙋ бл҃гове́на є҆сѝ, мт҃и бг҃а ѻ҆тє́цъ
на́шихъ.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Авраа́мстїи ѻ҆́троцы въ пещѝ тр҃цꙋ прообрази́вше, Ꙋ ѻ҆́гненный пла́мень
на ро́сꙋ преложи́ша, Ꙋ и҆ пою́ще вопїѧ́хꙋ: Ꙋ бл҃гове́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Ѹ҆гл҃ѡвъ и҆ мона́хѡвъ го́рꙋ ст҃ономе́ннꙋю преслѧ́внѡ ѹ҆краси́лъ є҆сѝ, ѻ҆́че,
Ꙋ и҆ соверше́нное горни́ло добродѣ́телей показа́лсѧ є҆сѝ, поѧ̀: Ꙋ бл҃гове́нъ
є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Нападе́нїѧ сꙋпоста́тѡвъ дꙋхо́вныхъ ѿвраща́лъ є҆сѝ, Ꙋ и҆ росо́ю млⷭ҇твъ
сверѣ́пое возврѣ́нїе стр҃тѣ́й ѹ҆гаси́лъ є҆сѝ, Ꙋ ꙗ҆́коже и҆ ѻ҆́блакъ
свидѣ́телей подви́жникѡвъ, ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Ѿ ѹ҆́тра до ве́чера въ по́тѣ трꙋда̀ рабо́таѧ, Ꙋ и҆ но́щїю въ млⷭ҇твѣ
пребыва́ѧ, Ꙋ гдⷭ҇еви прине́слсѧ є҆сѝ всѣ́мъ ср҃цемъ: Ꙋ и҆ напослѣ́докъ
по́двигомъ просвѣще́нїѧ возсїѧ́лъ є҆сѝ, Ꙋ ѻ҆́че ѻ҆тє́цъ на́шихъ. Бг҃ородичнъ:

Ра̑ны ѿ ѻ҆рꙋ́жїй врагѡ́въ ѹ҆пова́ющихъ на тѧ̀, чтаѧ, Ꙋ
и҆сцѣли́тельнымъ ме́лемомъ зацѣлѝ, Ꙋ и҆ дꙋше́внꙋю не́мощь
ѹ҆крѣпѝ, бл҃гове́ннаѧ.

Пѣ́снь и҃. І҆рмо́съ:

Ѻ҆́троки бл҃гочести́выѧ въ пе́щи ржⷭ҇тво̀ бг҃оро́дичо сп҃сло̀ є҆́сть, Ꙋ тогда̀
ѹ҆бѡ ѡ҆бразꙋ́емое, ны́нѣ же дѣ́йствꙋемое, Ꙋ вселе́ннꙋю всю̀ воздвиза́етъ
пѣ́ти тебѣ̀: Ꙋ гдⷭ҇а по́йте, дѣла̀, Ꙋ и҆ превозноси́те є҆го̀ во всѧ̑ вѣ́ки.

Ѹ҆зы́къ всѧ́къ земноро́дныхъ а҆́ще и҆ недово́ленъ [є҆́сть] Ꙋ ко
и҆згл҃го́ланїю мно́жества чꙋде́съ твои́хъ, бг҃оро́дительнице: Ꙋ мы́ же
тѝ, со а҆́гг҃ломъ, па́ки вопїе́мъ: Ꙋ ра́дꙋйсѧ, дв҃о всенепоро́чнаѧ.

Одаљену Аустралију*[45] братољубиво си достигао, * и по Божијем промислу тамо си се преставио, * да моштима својим земљу неистражену *[п]*осветиш, * да би и она, благословеном будућ(и), клицала: * Благословен (је)си, Боже отаца наших. Богородичан:

Оружјем греха нас рањене, * пречиста Богородице, не презри; * но, посећуј нас стално милошћу Твојом, * да би Ти и ми, помиловани будућ(и), узвикивали: * Благословена *[је]*си, Мати Бога отаца наших.

Трећи. Ирмос:

Аврам(ов)ски младићи у пећи Тројицу прасликовавши, * огњени пламен у росу претворише, * и певајућ(и), вапијаху: * Благословен (је)си, Боже отаца наших.

Анђелā и монахā Гору светоимену преславно си украсио, оче, * и савршено огњиште врлина (си) се показао, певајућ(и): * Благословен (је)си, Боже отаца наших.

Насртаје противника духовних си одвраћао, * и росом молитава свирепо кључање страсти (си) угасио, * као и облак сведока подвижника, отаца наших.

Од јутра до вечери у зноју труда радећ(и), * и ноћу у молитви пребивајућ(и), * Господу си се принео свим срцем; * и најзад подвигом просвећивања си засијао, * оче отаца наших. Богородичан:

Ране од оружја непријатељā оних који се уздају у Тебе, Чиста, * исцелитељским мелемом зацели, * и душевну немоћ укрепи, Благословена.

Песма 8. Ирмос:

Младиће побожне у пећи, Пород Богородичин спасао је; * тада *[само]* у праслици, а сада на делу, * васељену сву подиже да пева Теби: * Господа пујте дела, * и преузносите Га у све векове.

Ако и ни један језик на земљи рођених није кадар * да изрекне мноштво чуд(ес)а Твојих, Богородитељко; * но ми Ти, са анђелом, опет вапи(је)мо: * Радуј се, Дјево свенепорочна.

---

[45]* у делу текста на српском језику незнатно измењено због украјања акростиха.

Зри́ши, дв҃о, моегѡ̀ тѣлесѐ недꙋ́гованїе, ✻ и҆ бѣсѡ́въ лю́тыхъ ѡ҆бстоѧ́нїе: ✻ но, и҆сцѣли́ мѧ припа́дающа тѝ водо́ю цѣле́бнагѡ и҆сто́чника твоегѡ̀.

Ѻ҆́бразъ тво́й лобыза́ю, бц҃е дв҃о, ✻ и҆ во́дꙋ чꙋдодѣ́йственнꙋю почерпа́ю, и҆ молю́тисѧ: ✻ и҆сцѣли́ мѧ, ч҃таѧ, ѿ всѧ́кихъ болѣ́зней.

Рожде́йсѧ ѿ дв҃ы неискꙋсобра́чныѧ, хр҃тѐ бж҃е, ✻ тоѧ̀ мл҃твами ѿ прегрѣше́нїй мно́гихъ и҆зба́ви мѧ̀, ✻ и҆ наста́ви на стезю̀ сп҃се́нїѧ, молю́сѧ.

Ѻ҆пл҃ѡвъ ѹ҆добре́нїе и҆ стр҃тоте́рпцевъ ра́дованїе, бг҃ѡѡбра́дованнаѧ, ✻ ѡ҆мраче́на стр҃тьмѝ плотски́ми, ✻ слеза́ми покаѧ́нїѧ ѡ҆мы́й мѧ̀, да пою́ тѧ.

Е҃-й. І҆рмо́съ:

И҆зъ пла́мене преподѡ́бнымъ ро́сꙋ и҆сточи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ пр҃внагѡ же́ртвꙋ водо́ю попали́лъ є҆сѝ: ✻ всѧ̑ бо твори́ши, хр҃тѐ, ✻ то́кмѡ є҆́же хотѣ́ти, ✻ тѧ̀ превозно́симъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Гдⷭ҇ню двоеди́нꙋю за́повѣдь всѣ́мъ ср҃цемъ и҆сполнѧ́лъ є҆сѝ: ✻ вои́стиннꙋ бг҃а самоѿрица́тельнѡ возлюби́въ, ✻ и҆ братолю́бїе прейскреннѡ, ѻ҆́че, ѡ҆бѧ́въ, ✻ превозносѧ̀ хр҃та̀ бг҃а во всѧ̑ вѣ́ки.

Ѡ҆сѡ́ѣнїе землѝ а҆встра́лїйстѣй подаде́сѧ, ✻ пр҃бне ѻ҆́че, твои́мъ кратковре́меннымъ пребыва́нїемъ, ✻ и҆ моще́й твои́хъ ст҃ы́хъ положе́нїемъ: ✻ сегѡ̀ ра́ди превозно́ситъ хр҃та̀ гдⷭ҇а во всѧ̑ вѣ́ки.

Просвѣти́всѧ зарѧ́ми бл҃гⷭ҇тными, ✻ всѧ̑ вре́менныѧ пренебре́глъ є҆сѝ, свѣтоно́се: ✻ и҆ бг҃ословесными наставле́ньми твои́ми наслажда́лъ є҆сѝ ✻ всѣ́хъ превозносѧ́щихъ хр҃та̀ цр҃ѧ̀ во всѧ̑ вѣ́ки. Бг҃ор҃ченъ:

Ра́ѧ́лче, дв҃о бц҃е, покро́ве вѣ́рныхъ, ✻ предста́ни и҆ и҆зба́ви ны̀ ѿ вра́жїихъ нападе́нїй: ✻ да хвале́бными пѣ́сньми превозно́симъ тебѐ, ✻ и҆ ѿ тебѐ ро́ждшагосѧ хр҃та̀ сп҃са во всѧ̑ вѣ́ки.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Пѣснослѡ́вцы въ пе́щи сп҃сшаго дѣ́ти, ✻ и҆ громопла́меннꙋю прело́жшаго на ро́сꙋ, ✻ хр҃та̀ бг҃а по́йте, ✻ и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Загледаш, Дјево, мога тела боловање, * и демонā опаких напад(ај); * но, исцели ме*[не]* који Ти припадам водом целебног Источника Твога.

Образ Твој целивам, Богородице Дјево, * и воду чудодејствену црпим, и молим Ти се: * Исцели ме, Чиста, од свак*[акв]*их бол(ест)и.

Рођени од Дјеве неискусобрачне, Христе Боже, * Њеним молитвама од сагрешења многих ме избави, * и упути на стазу спасења, молим се.

Апостолā украшење и мукотрпитељā радовање, Богообрадована, * *[п]*омраченог страстима телесним, * сузама покајања омиј ме, да Те певам.

Други. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову *[с]* водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, *[Ти]* чиниш; * Тебе преузносимо у све век(ов)е.

Господњу двојединy заповест свим си срцем испуњавао: * уистину Бога самоодречно љубив(ши), * и братољубље преискрено, оче, пригрлив(ши), * преузносећ(и) Христа Бога у све векове.

Аустралијској земљи освећење*[46] (по)даде се, * преподобни оче, твојим кратковременим борављењем, * и мошти(јy) твојих светих полагањем; * тога ради преузноси Христа Господа у све векове.

Просвет(л)ив(ши) се зракама благодатним, * све *[при]*времено си пренебрегао, светлоносни; * и богословесним поукама твојим наслађивао си * све који преузносе Христа Цара у све векове.

Богородичан:

Владичице, Дјево Богородице, покрове верних, * заступи и избави нас од вражјих напада(ја); * да хвалебним песмама преузносимо Тебе, * и од Тебе рођенога Христа Спаса у све векове.

Трећи. Ирмос:

Онога Који је у пећи спасао младиће, * и громопламену *[пећ]* изменио у орошену; * песмословци, Христа Бога певајте, * и преузносите у све векове.

---

[46]* у делу текста на српском језику незнатно измењен ред речи због украјања акростиха.

Ѻ҆тльское сло́во ᲂу҆слы́шавъ, ꙮ и҆ ꙗ҆́кѡ пло́дная землѧ̀ сѣ́мѧ прїѧ́въ: ꙮ примѣ́ръ смире́нїѧ бы́лъ є҆сѝ, ꙮ и҆ недосто́йнымъ рабо́мъ творѧ́щимъ є҆́же до́лженъ [бѣ̀] вмѣнѧ́лсѧ є҆сѝ.

Пре́жде вре́мене рѣ́кѝ бг҃овѣ́дѣнїѧ и҆злїѧ́лъ є҆сѝ, ꙮ и҆ сла́вꙋ бж҃їю въ тѣ́лесѝ свидѣ́тельствовалъ є҆сѝ: ꙮ просла́вленъ во хр҃то́вѣ цр҃твїи бы́лъ є҆сѝ, ꙮ тѣ́мже того̀ превозно́симъ во вса̑ вѣ́ки.

Ра́дꙋетсѧ па́мѧти твое́й ст҃оса́ввскїй ро́дъ и҆ взыгра́етъ, ꙮ и҆ ꙗ҆́кѡ дх҃омъ дви́жими нб҃оподо́бни хра́мы и҆ хиланда́рстїи метѡ́хи ꙮ предъ хр҃то́мъ свидѣ́тельствꙋютъ по́двигъ тво́й. Бг҃орч҃енъ:

И҆стина сꙋ́щаѧ и҆ неизрече́ннаѧ тобо́ю ѡ҆бѧви́сѧ на́мъ, бг҃омт҃и, ꙮ воплоще́нїемъ ѡ҆дѣѧ́ннаѧ въ ѡ҆дѣѧ́нїе сме́ртно, ꙮ но пото́мъ просла́влено: ꙮ та́кѡ въ цр҃кви и҆́стина возѡблиста̀.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Всѧ́къ земноро́дный да взыгра́етсѧ дх҃омъ просвѣща́емь, ꙮ да торжествꙋ́етъ же безпло́тныхъ ᲂу҆мѡ́въ є҆стество̀, ꙮ почита́ющее ст҃е́нное торжество̀ бг҃омт҃ре, и҆ да вопїе́тъ: ꙮ ра́дꙋйсѧ, всеблж҃е́ннаѧ бц҃е, ꙮ чт҃аѧ приснодѣ́во.

[Припѣ́въ: Прест҃а́ѧ, и҆сточѝ на́мъ то́ки и҆сцѣле́нїѧ.]

Стрꙋ́ѧми во́дъ почерпа́емыхъ ѿ и҆сто́чника твоегѡ̀, ꙮ ᲂу҆сладѝ, бг҃облг҃тнаѧ, го́рость ср҃ца моегѡ̀, ꙮ да тѧ̀ прославлѧ́ю ра́дꙋѧсѧ.

Тмочи́сленныѧ болѣ́зни и҆сцѣлѝ во вре́мѧ ѻ҆́но, ꙮ и҆ ѻ҆бѝльнѡ чꙋдодѣ́йствова и҆сто́чникъ тво́й, пречт҃аѧ: ꙮ ны́нѣ же, і҆кѡ́нѣ твое́й [сѧ] вѣ́рою прикаса́ющыѧсѧ, и҆сцѣле́нїй сподобля́ютсѧ.

Ѡ҆здравле́нїѧ тѣле́снагѡ и҆ и҆сцѣле́нїѧ дꙋше́внагѡ про́симъ, ꙮ і҆кѡ́нѣ твое́й покланѧ́ющесѧ, вл҃чце, живота̀ и҆сто́чнице, ꙮ и҆ ра́дꙋемсѧ ѡ҆ тебѣ̀, пребл҃га́ѧ на́ша застꙋ́пнице.

Вѣ́трѡвъ бꙋ́рныхъ колеба́нїй и҆зба́витисѧ на́мъ, ꙮ молѝ сн҃а твоего̀ и҆ бг҃а, дѣ́во чт҃аѧ, ꙮ и҆ всѧ́кихъ согрѣше́нїй и҆ скве́рнъ ѡ҆чи́ститисѧ.

Ѡ҆бременє́нными на́мъ тѧ́жестїю небреже́нїѧ, ꙮ и҆ валѧ́ющымсѧ въ ти́нѣ грѣхо́внѣй, премл҃тиваѧ вл҃чце, ꙮ и҆сточѝ то́ки бж҃твеннагѡ ѿпꙋще́нїѧ.

Ванђелску реч послушавши, * и као плодна земља семе примивши; * пример смирења си био, * и за недостојног слугу који ради оно што је дужан*[47] си се сматрао.

Пре времена реке Бого(по)знања си изливао, * и славу Божију у телу (си) сведочио; * прослављен у Христовом Царству (си) био, * стога Њега преузносимо у све векове.

Радује се спомену твом Светосавски род и узиграва, * и као Духом покренути небослични храмови и Хиландарски метоси * пред Христом сведоче подвиг твој. Богородичан:

Истина суштинска и неизрецива Тобом нам се објави, Богомати, * оваплоћењем оденута у одело смртно, * но потом прослављено; * тако у Цркви Истина заблиста.

Песма 9. Ирмос:

Свако на земљи рођен да се разигра Духом (пр)осветљаван, * и да торжествује безтелесних умова природа, * поштујућ(и) свештено торжество Богоматере, и да кличе: * Радуј се, свеблажена Богородице, * чиста Приснодјево.

[Припев: Пресвета, источи нам токове исцељења!]

Струјама вода поцрпљених од Источника Твога, * услади, Богоблагодатна, горчину срца мога, * да Те прослављам радујућ(и) се.

Тако бројне болести исцели у време оно, * и обилно чудодејствова Источник Твој, Пречиста; * а сада, они који се иконе Твоје *[с]* вером дотичу, исцељења̄ се удостојавају.

Оздрављења телесног и исцељења душевног просимо, * икони Твојој поклањајућ(и) се, Владичице, Живота Источнице, * и радујемо се због Тебе, преблага наша Заштитнице.

Ветрова бурних колебања̄ да се избавимо, * моли Сина Твога и Бога, Дјево чиста, * и свак*[аква]*их сагрешења и нечистота да се очистимо.

Обремењеним нам тежином немара, * и поваљаним у глиб греховни, премилостива Владичице, * источи токове Божанског опроштења.

---

[47]* ср. Лк. 17,10.

В҃-й. І҆рмо́съ:

Бг҃а чл҃вѣ́кѡмъ невозмо́жнѡ ви́дѣти, ✻ на него́же не смѣ́ютъ чи́ни а҆гг҃льстїи взира́ти: ✻ тобо́ю бо, всечѣ́тнаѧ, ꙗ҆ви́сѧ чл҃вѣ́кѡмъ сло́во воплоще́нно, ✻ є҆го́же велича́юще, съ нб҃ными вѡ́и, тѧ̀ ᲂу҆блѧ́емъ.

Ѻ҆би́тели твоѧ̑ и҆ ве́сь ро́дъ се́рбскїй, ✻ дне́сь пра́зднꙋютъ сѡ҆ще́ннꙋю па́мѧть твою̀, ѻ҆́че бг҃оно́сне: ✻ чествꙋ́юще тѧ̀ вкꙋ́пѣ со всѣ́ми прп҃бными ✻ въ хиланда́рстѣй ла́врѣ въ по́двизѣ просїѧ́вшими.

Є҆диногла́снѡ дне́сь ликовствꙋ́ютъ пою́ще пра́здниствєннаѧ: ✻ ѻ҆кеа́нїйское нб҃о ю҆́жнымъ кр҃то́мъ ᲂу҆кра́шенное, ✻ и҆ земла̀ а҆ѵстра́лїйскаѧ твои́ми моща́ми ѡ҆сѡ҆ще́ннаѧ, ста́рче дх҃оно́сне.

Молѧ́сѧ непреста́ннѡ и҆ трꙋ́дъ къ трꙋдꙋ̀ прилага́ѧ, подви́жниче хр҃тоно́сне, ✻ зе́млю се́рбскꙋю всю̀ нетрꙋ́днѡ проходи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ лю́ди є҆ѧ̀ въ правосла́вїи ᲂу҆твержда́лъ є҆сѝ. Бг҃орч҃енъ:

Ѻ҆ч҃скїѧ сла́вы не ѿстꙋ́пль, ✻ къ на́шей нищеты̀ снизше́лъ є҆сѝ, хр҃тѐ, ✻ воплѡ́щьсѧ ѿ ч҃тыѧ дв҃ы: ✻ и҆ возне́слъ є҆сѝ на́съ къ бж҃твеннѣй сла́вѣ.

Г҃-й. І҆рмо́съ:

Тебѐ ви́дѣнꙋю две́рь і҆езекі́лемъ прр҃о́комъ, ✻ є҆́юже никто́же про́йде, ✻ то́кмѡ бг҃ъ є҆ди́нъ, ✻ бц҃е дв҃о, пѣ́сньми почита́емъ.

Врата̀ тѣ́сна, въ писа́нїй предвозвѣще́ннаѧ, ✻ ѿверзо́шасѧ тебѣ̀, нїканѡ́ре, ✻ и҆́мже никто́же го́рдостїю житїѧ̀ ѡ҆бѣ́тъ про́йде.

Є҆щѐ и҆́стѣе сподо́бился є҆сѝ зрѣ́ти ✻ і҆езекі́лево видѣ́нїе сла́вы бж҃їѧ:*48 ✻ во хр҃тѣ̀ бг҃ови́дче просла́вленный, ѻ҆́че прп҃бный.

Дѣ́вы[й] ѡ҆мофо́ръ придержа́й, ✻ и҆ на живоно́сный и҆сто́чникъ взыва́й: ✻ моли́сѧ ѡ҆ на́съ, ѻ҆́че бг҃оно́сный. Бг҃орч҃енъ:

И҆ на́съ свѣ́тлꙋю па́мѧть преблѧ́же́нныхъ ѻ҆тє́цъ соверша́ющихъ, ✻ вл҃чце бц҃е, вѣ́чнагѡ торжества̀ сподо́би: ✻ ты́ бо є҆сѝ ра́дость наде́ждꙋ въ бг҃а возлага́ющихъ.

48* у делу текста измењен ред речи због украјања акростиха.

Други. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и нањ не смеју *[ни]* чинови анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), *[ми]* Те с небеским војскама, славимо *[као]* блажену.

Обитељи твоје и сав *[на]*род Србски, * данас празнују свештени (с)помен твој, оче богоносни; * чествујућ(и) те заједно са свим преподобнима * у Хиландарској лаври у подвигу просијалима.

Јєдногласно данас ликују појућ(и) празничне *[песме]*: * Океанијско небо јужним Крстом украшено, * и земља Аустралијска твојим моштима *[п]*освећена, старче духоносни.

Молећ(и) се непрестано и труд на труд прилажућ(и), подвижниче христоносни, * земљу си Србску сву неуморно проходио, * и народ (си) њен у Православљу утврђивао. Богородичан:

Од Очеве славе не одступив(ши), * (к) нашој ништавности си се спустио, Христе, * оваплотив(ши) се од Чисте Дјеве; * и узнео (си) нас (к) Божанској слави.

Трећи. Ирмос:

Врата виђена од Језекиља пророка, * кроз која нико не прође, * осим Једног Бога, * Богородице Дјево, Тебе песмама поштујемо.

Врата тесна, у Писму наговештена, * отворише се теби, Никаноре, * кроз која нико гордошћу живљења обузет не прође.

Єзекиљево виђење славе Божије, * али још присније, удостојио си се видети; * у Христу боговидче прослављени, оче преподобни.

Дјевин омофор придржавајућ(и), * и на Живоносни источник позивајућ(и); * моли се за нас, оче богоносни. Богородичан:

И нас који светли спомен преблажених отаца вршимо, * Владичице Богородице, вечног славља удостој; * јер си Ти радост оних који наду у Бога полажу.

Свѣти́ленъ. [Бо́шковъ.]
Пѡ̑: Жєны̀ оу҆слы́шите:

Ро́да се́рбскагѡ ѿра́сле бл҃гоу҆ха́ннаѧ, ✻ на ст҃ѣ́й горѣ̀ дх҃о́внѡ процвѣ́тшаѧ, ✻ и҆ свое̑ бл҃гоу҆ха́нїе во все́мъ мі́рѣ и҆зліѧ́вшаѧ: ✻ расточє́нныѧ ѻ҆́вцы ста́да хр҃то́ва оу҆мꙋдрѧ́ющи, ✻ и҆ враждꙋ́ющꙋю бра́тїю и҆змирѧ́ющи: ✻ не преста́й молѧ́сѧ, ✻ прп҃не ѻ҆́ч҃е нїканѡ́ре, свѣтоза́рне, ✻ ѡ҆ на́съ всесвѣ́тлꙋю тѝ па́мѧть бл҃голѣ́пнѡ прославлѧ́ющихъ.

Сла́ва, и҆́нъ [Зора́стовъ]:

Ꙗ҆́кѡ фі́нїксъ въ а҆дѡ́нстѣй горѣ̀ процвѣ́лъ є҆сѝ, ✻ въ да́льнѣй же а҆ѵстра́лїи преста́вилсѧ є҆сѝ: ✻ подви́жническагѡ житїѧ̀ свѣ́тлостїю возсїѧ́въ, ✻ ста́рецъ бг҃облг҃тный ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ: ✻ ми́лꙋй и҆ оу҆тѣша́й всѧ̑ скорбѧ́щыѧ, ✻ и҆ наставлѧ́й бл҃гошкормле́нїѧ тре́бꙋющыѧ. ✻ не преста́й молѧ́сѧ, ✻ прп҃бне ѻ҆́ч҃е нїканѡ́ре, бг҃оно́сне, ✻ ѡ҆ на́съ всечт҃нꙋ́ю тѝ па́мѧть [сѧ] любо́вїю творѧ́щихъ. И҆ ны́нѣ, бг҃орч҃енъ:

Дв҃о приснодв҃ственнаѧ [ꙗ҆́же] приснодв҃ственнаго безмꙋ́жнѡ ро́ждшаѧ, ✻ моли́сѧ томꙋ̀ всегда̀ и҆ мнѣ̀ присностр҃номꙋ и҆ всегрѣ́шномꙋ ✻ свободи́тисѧ ѿ грѣхо́внагѡ ѡ҆мраче́нїѧ ✻ и҆ стр҃те́й дꙋшевре́дныхъ разжже́нїѧ. И҆лѝ, се́й:

Похвалѧ́емъ тѧ̀ пѣ́сньми бл҃голѣ́пными, бц҃е дв҃о: ✻ є҆ди́наго ѿ тр҃цы пло́тїю ро́ждшꙋю, ✻ и҆ на рꙋ́кꙋ твоє́ю носи́вшꙋю, ✻ и҆ ꙗ҆́кѡ ѻ҆трочѧ̀ млеко́мъ дои́вшꙋю.

На хвали́техъ: стїхи́ры, на д҃
[в҃ зора́стѡвы и҆ в҃ ла́зарєвы].

Стїхи́ры, гла́съ и҆̀ [Зора́стѡвы].
Пѡ̑: Ѡ҆! пресла́внагѡ чꙋдесѐ:

Ѡ҆! премл҃тивагѡ твоегѡ̀ къ на́мъ грѣ́шнымъ прише́ствїѧ, ✻ въ послѣ́днѧѧ лѣ́та твоѧ̑, ста́рче бг҃оно́сне нїканѡ́ре: ✻ Ѡ҆! ди́внагѡ бж҃їѧ смотре́нїѧ, ✻ и҆ ѡ҆ ро́дѣ се́рбстѣмъ попече́нїѧ: ✻ Ѡ҆! си́льнагѡ дх҃о́внагѡ оу҆крѣпле́нїѧ, ✻ и҆ въ находѧ́щихъ бѣда́хъ оу҆тѣше́нїѧ: ✻ ѕлостра́ждꙋщемꙋ ро́дꙋ се́рбскомꙋ, ✻ и҆ цр҃кви є҆гѡ̀ ст҃оса́ввстѣй.

Свјетилан. [Бошков.]*[49]
Подобан: **Ж**ене (по)слушајте ...

Рода Српског изданче миомирисни, * који на Светој Гори духовно процвета, * и свој миомирис по целом свету изли; * расуте овце стада Христовог умудрујућ(и), * и заваћену браћу измирујућ(и); * не престај да се молиш, * преподобни оче Никаноре, светлозарни, * за нас који ти свесветли (с)помен благољепно прослављамо.

Слава ... други [Зорастов]:

Као финик(с) на Атонској гори си процвао, * а у далекој Аустралији си се преставио; * подвижничког живљења светлошћу засијав(ши), * старац Богоблагодатни си се показао; * милујућ(и) и тешећ(и) све невољне, * и водећ(и) доброг вођења требујуће. * Не престај да се молиш, * преподобни оче Никаноре, богоносни, * за нас који ти свечасни (с)помен *[с]* љубављу творимо.

И сада ... Богородичан:

Дјево приснодевствена која Приснодевственог безмужно роди, * моли се Њему свагда да се и ја вазда страстни и свегрешни, * ослободим од греховног *[п]*омрачења̂ * и страсти по душу штетних распаљења̂. Или, овај:

Похваљујемо песмама благољепним, Богородице Дјево; * Тебе која си Једног од Тројице телом родила, * и на рукама својим носила, * и као одојче млеком дојила.

На **Х**валите ... стихире, на 4
[2 Зорастове и 2 Лазареве].

Стихире, глас 8 [Зорастове].
Подобан: **О**! преславног чуда ...

О! премилостивог твога (к) нама грешним доласка, * у последња лета твоја, старче богоносни Никаноре; * о! дивног Божијег промишљања, * и о *[на]*роду Српском старања; * о! силног духовног укрепљења, * и у надолазећим бедама утешења; * зло страдајућем *[на]*роду Српском, * и цркви његовој Светосавској.

---

[49]* нешто измењен и допуњен Свјетилан који је саставио Лазарев школски друг Бошко.

Ѡ! родительскагѡ твоегѡ̀ къ намъ ѡ҆бнищавшымъ глаго́ланїѧ, ✻ въ пꙋ́зднѧѧ лѣ́та твоѧ̑, старче бг҃омꙋ́дре нїканѡ́ре: ✻ Ѡ! преда́достнагѡ твоегѡ̀ къ на́мъ ѻ҆бращенїѧ, ✻ и҆ со всѣ́ми ст҃ы́ми ро́да се́рбскагѡ пребыва́нїѧ: ✻ Ѡ! те́плагѡ мл҃твеннагѡ застꙋпле́нїѧ, ✻ и҆ въ житє́йскихъ бꙋ́рѧхъ ѡ҆кормле́нїѧ: ✻ бл҃говѣ́рꙋющемꙋ ро́дꙋ се́рбскомꙋ, ✻ и҆ во́инствꙋ є҆гѡ̀ хр҃толюби́вомꙋ.

И҆ны стїхи́ры, гла́съ и҆ подо́бенъ то́йже [Ла́зареви]:

Ѡ! чꙋде́снагѡ проѧвле́нїѧ бл҃гти бж҃їѧ въ на́шѧ дни̑: ✻ просла́вивый тѧ̀ сла́вою цр҃твїѧ своегѡ̀, ✻ хр҃то́съ бг҃очл҃вѣ́къ свою̀ мл҃ть ни ѿ на́съ не ᲂу҆тай̑, ✻ и҆ на́мъ ꙗ҆ви́ тѧ, пр҃бне, ✻ ꙗ҆́кѡ ᲂу҆краше́нїе нововозсїѧ́вшее во ст҃ы́хъ, ✻ съ ни́миже возѡблиста́еши[сѧ] во вѣ́ки.

Ѡ! ди́внагѡ промышле́нїѧ чл҃вѣколю́бїѧ бж҃їѧ въ сїѧ̑ дни̑: ✻ позна̀ гдⷭ҇ь сꙋ́щыѧ своѧ̑, ✻ ꙗ҆́коже речѐ а҆пл҃ъ ꙗ҆зы́[чни]кѡвъ, ✻ є҆мꙋ́же подо́бенъ бы́лъ є҆сѝ, пр҃бне: ✻ є҆́же са́вва бг҃омꙋ́дрый насадѝ, ✻ ты́ же въ сїѧ̑ дни̑ напоѝ, ✻ то̀ гдⷭ҇ь возрастѝ: ✻ цр҃ковь хр҃то́ва красѧ́щасѧ во вѣ́ки.

Сла́ва, гла́съ ѕ҃ [Зора́стова]:

Миротво́рческагѡ бл҃же́нствїѧ и҆ сынѡ́въ бж҃їихъ нарече́нїѧ, ✻ вои́стиннꙋ сподо́билсѧ є҆сѝ, ѻ҆́че нїканѡ́ре, бг҃обл҃же́нне: ✻ стезе́ю ст҃и́телѧ са́ввы нетрꙋ́днѡ ходи́въ, ✻ и҆ враждꙋ́ющꙋю бра́тїю неѿстꙋ́пнѡ мири́въ: ✻ не́мощь тѣ́ла своегѡ̀ небре́гъ, ✻ рабо́тати гдⷭ҇еви є҆ди́номꙋ до конца̀ трꙋди́лсѧ є҆сѝ: ✻ и҆ ꙗ҆́кѡ вѣ́рный ра́бъ гла́съ є҆гѡ̀ ᲂу҆слы́шалъ є҆сѝ ✻ въ ра́дость свою̀ призыва́ющь тѧ̀. ✻ и҆ ны́нѣ на нб҃сѣ́хъ, ✻ со всѣ́ми ст҃ы́ми, ликꙋ́ѧ, ✻ моли́сѧ ѡ҆ ѩ҆же вѣ́рою и҆ любо́вїю ч҃тꙋ́ющихъ тѝ па́мѧть.

И҆ ны́нѣ, живоно́снагѡ и҆сто́чника, гла́съ то́йже.

По҃: Всѐ возло́жше:

Стрꙋ́и и҆сцѣле́нїй и҆сточа́еши, дв҃о, ✻ вѣ́рнѡ притека́ющымъ и҆сто́чникꙋ твоемꙋ̀ всегда̀, бг҃оневѣ́сто: ✻ тꙋ́не бо и҆злива́еши, ѻ҆би́льнѡ и҆ бога́тнѡ недꙋ́гꙋющымъ и҆сцѣлє́нїѧ, ✻ слѣпы̑ѧ ви́дѧщыѧ ꙗ҆влѧ́еши ꙗ҆́снѡ: ✻ приступа́ющыѧ къ тебѣ̀ хрѡ́мыѧ мнѡ́гїѧ и҆спра́вила є҆сѝ, ✻ и҆ разсла́бленныѧ стѧгнꙋ́ла є҆сѝ, ✻ ᲂу҆мерщвле́на же ѡ҆живи́ла є҆сѝ возлїѧ́нїемъ трегꙋ́бымъ, ✻ наводне́нныхъ и҆ ѕлоды́шꙋщихъ стра̑сти и҆сцѣли́ла є҆сѝ.

О! родитељског твога (к) нама осиротелим зборења, * у позна лета твоја, старче богомудри Никаноре; * о! прерадостног твога (к) нама обраћања, * и са свима светима рода Србског пребивања; * о! топлог молитвеног заступања, * и у животним бурама крмањења; * добро верујућем *[на]*роду Србском, * и војсци његовој Христољубивој.

Друге стихире, глас и подобан исти [Лазареве]:

О! чудне пројаве благодати Божије у наше дане: * прославивши те славом Царства Свог, * Христос Богочовек своју милост ни од нас не утаји, * и нама те показа, преподобни, * као украс новозасијали међу светима, * са којима (се) блисташ у векове.

О! дивног промисла човекољубља Божијег у ове дане: * позна Господ оне који су Његови,*[50] * како рече Апостол народā,*[51] * коме си сличан постао, преподобни: * што Сава богомудри посади, * а ти у ове дане зали, * то Господ учини да (уз)расте:*[52] * Црква Христова, красећа се у векове. Слава ... глас 6 [Зорастова]:

Миротворачког блаженства и синова Божијих названа,*[53] * истину си се удостојио, оче Никаноре, богоблажени; * стазом светитеља Саве неуморно ходив(ши), * и завађену браћу неодступно мирив(ши): * *[за]* немоћ тела свога не марив(ши), * да служиш Господу јединoм до краја си се трудио; * и као верни слуга глас Његов си чуо * који те у радост Своју призива. * И сада на небесима, * са свима светима, ликујућ(и), * моли се за оне који *[с]* вером и љубављу чествују ти (с)помен.

И сада ... Живоносног источника, глас исти.

Подобан: Све положив(ши) ...

Токове исцелењā истачеш, Дјево, * онима који свагда верно притичу Источнику Твоме, Богоневесто; * јер безплатно, обилно и богат*[н]*о изливаш бол(ес)нима исцелењā, * *[и]* слепе показујеш да виде јасно; * многе си хроме који Ти прилазе усправила, * и разслабљене (си) учврстила, * а умрлог (си) оживила троструким изливањем *[воде]*, * водене и плућне болести (си) излечила.

---

[50]* 2. Тим. 2,19.

[51]* апостол Павле – апостол незнабожаца, нејеврејских народā (Рим. 11,13).

[52]* ср. 1. Кор. 3,6.

[53]* ср. Мт. 5,9.

НА ЛЇТУРГІИ.

Блже́нна:

Ѿ г҃-ѧ пѣ́сни а҃-гѡ канѡ́на,

и҆ Ѿ ѕ҃-ѧ пѣ́сни в҃-гѡ канѡ́на.

Прокі́менъ, гла́съ з҃:

Чтна̀ предъ гдⷭ҇емъ ҆ сме́рть прⷭ҇бныхъ є҆гѡ̀.

Стіхъ: Что̀ возда́мъ гдⷭ҇ви ҆ ѡ҆ всѣ́хъ, ꙗ҆̀же воздаде́ ми;

А҆пⷭ҇лъ къ гала́тѡмъ, зача́ло сг҃і.

А҆ллилꙋ́їа, гла́съ ѕ҃:

Стіхъ: Блже́нъ мꙋ́жъ, бо́йсѧ гдⷭ҇а, ҆ въ за́повѣдехъ є҆гѡ̀ восхо́щетъ ѕѣлѡ̀.

Стіхъ: Си́льно на землѝ бꙋ́детъ сѣ́мѧ є҆гѡ̀, ҆ ро́дъ пра́выхъ блгⷭ҇вѝтсѧ.

Ст҃о́е є҆ѵⷭ҇лїе: Ѿ лꙋкѝ, зача́ло к҃д.

Прича́стенъ:

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ прⷭ҇вникъ, Ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не ᲂу҆боѝтсѧ.

Коне́цъ слꙋ́жбы, сла́ва и҆ хвала̀ бг҃ꙋ!

Хиландарски метох у Нишу са црквом Васкрсења и богословијом (у позадини), где је Лазар писао свој део службе.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а:

од 3. Песме 1. Канона,

и од 6. Песме 2. Канона.

Прокимен, глас 7:

Стих: **Ч**асна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*[54]

Стих: **Ш**та ћу узвратити Господу * за све што ми је дао?*[55]

Апостол: Галатима зач. 213.

Алилуја, глас 6:

Стих: **Б**лажен је човек који се боји Господа, * у заповестима Његовим напредоваће веома.*[56]

Стих: **С**илно ће на земљи бити семе његово, * род *[и]*прав*[н]*их ће се благословити.*[57]

Св. Јеванђеље: од Луке, зач. 24.

Причастен:

У спомену вечном биће праведник, од зла гласа неће се уплашити.*[58]

Крај службе, слава и хвала Богу!*[59]

Манастир Хиландар на Светој гори, место подвига преп. старца Никанора.

---

[54]* Пс. 115,6.
[55]* Пс. 115,3.
[56]* Пс. 111,1.
[57]* Пс. 111,2.
[58]* Пс. 111,6 и 7.
[59]* финална редакција завршена 7. окт. 2019. г.

※ НОВЫЙ СЕРБЛЯНЪ „ВОЙ ГОДИ ВЪ БѢЛГРАДѢ. © НОВИ СРБЉАК 2019. ГОД. У БЕОГРАДУ. ※